Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1661 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 29 august 1954

De pe cuprinsul patriei

Se dezvoltă activitatea de pescuit

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru **ION GHIȚUICĂ**). În trecut sub regimul burghezo-moșieresc pescuitul marin de larg, era complet inexistent, iar cel de coastă, rezumîndu-se la cantitatea minimă de pește. Alta este situația azi. Pescuitul marin și în general cel de larg în special au cu totul alt aspect. După 23 August 1944 sub conducerea partidului și datorită sprijinului permanent tehnic și material primit din partea Uniunii Sovietice, pescuitul pășește pe o altă treaptă și este înzestrat cu cele mai moderne unelte și vase de pescuit. Mai mult, începînd din 1949 în pescuitul pe larg apar unelte noi ca: năvoade, pungă de delfini, scrumbii și amsii, plasă conică pentru pescuit cu lumină și vase de tip M.C.S. și S.C.S. Prin mecanizarea treptată a pescuitului și perfecționarea continuă a tehnicii, productivitatea pescuitului a crescut cu mult față de anul trecut. Avînd tot ce este necesar unui pescuit modern, pescuitului îi mai rămîne de rezolvat și stabilit un singur lucru:

Descoperirea, cu ajutorul aparatului de precizie de la bordul vasului a locurilor bogate în pește; acest lucru pentru a asigura o producție și mai mare de pește. În ultimele luni pescarii, tehnicienii și inginerii întreprinderii Piscicole Constanța și ai Trestului pescăresc Constanța au dovedit mai multă preocupare în acest sens. Încă de la sfîrșitul lunii iulie, au început pregătirile pentru organizarea unei expediții productive științifice care să-și desfășoare activitatea de la bordul pescadoarelor. Pregătirile pentru organizarea expediției nu au durat mult. Într-una din zilele lunii august, grupul de pescadoare pe care se află expediția, a părăsit portul Constanța.

Pentru ca expediția să obțină rezultatele cele mai bune, conducerea ei, i-a fost încredințată tovarășului Zaiț Filat, directorul Trestului pescăresc Constanța. La organizarea și ieșirea în larg a expediției, ajutorul tehnicienilor sovietici a fost simțit din plin.

La organizarea expediției un ajutor efectiv a fost dat din partea comitetului regional de partid Constanța care a repartizat la această expediție pe tehnicianul comunist I. Danilov, specializat în U.R.S.S.

La cîteva zile după ieșirea pe mare a expediției, comitetul regional U.T.M. Constanța analizînd activitatea celor 2 organizații de bază U.T.M. de la întreprinderea Piscicolă Constanța și Jurilovca a repartizat în cadrul flotei de pescuit de la întreprinderea Piscicolă, un activist care să întărească munca de organizație.

Prin cooperativele din regiunea Pitești

Cu sprijinul statului și prin folosirea resurselor locale, cooperativele meșteșugărești din regiunea Pitești își lărgesc continuu capacitatea de producție. Astfel în cooperativa „9 Mai" din Pitești s-a înființat o secție de prelucrare a cupoanelor și deșeurilor textile, din care sînt confecționate articole de îmbrăcăminte pentru copii, iar la cooperativa „Ceramica" din Rîmnicu Vîlcea s-au construit cu mijloace proprii noua hală și un cuptor pentru arderea plăcilor de teracotă.

La cooperativa „I. C. Frimu" din Curtea de Argeș a început producția de fiare electrice de călcat. O largă dezvoltare a luat producția de jucării fabricate din deșeuri de placaj.

Față de anul trecut producția de jucării a crescut în acest an cu 200 la sută. La cooperativa „Bistrița Olteană", la propunerea muncitoarei Lucreția Georgescu, s-a construit un gherghef dublu care permite confecționarea covoarelor de lungimi mari.

În primul semestru al acestui an, volumul bunurilor de larg consum produse de cooperativele meșteșugărești din regiunea Pitești și puse la dispoziția consumatorilor a crescut cu 60 la sută, față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

(Agerpres)

Muncesc cu spor la arăturile pentru însămînțările de toamnă

Pe ogoarele comunei Turcinești din raionul Tg. Jiu țăranii muncitori execută cu spor arăturile pentru însămînțările de toamnă.

Pînă la 26 august ei au efectuat arături pentru însămînțările de toamnă pe o suprafață de peste 3.000 ha., situîndu-se astfel fruntași pe regiune.

Țăranii muncitori Victor Popescu, C. Cornescu, Petre Berindei și Ion Cornescu au fost primii din comună care au început aceste munci.

Un vast program de dezvoltarea agriculturii

(De vorbă cu oameni ai muncii din comuna Movilița)

Alaltăieri ziarele au publicat Proiectul de Directive al Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

Pentru a împărtăși cititorilor ziarului felul în care a fost primit acest Proiect la sate, un redactor al ziarului nostru s-a adresat unor oameni ai muncii din comuna Movilița, raionul Urziceni, regiunea Ploești. Publicăm mai jos declarațiile lor:

Tudor Pană
președintele G.A.C. „Drumul Victoriei"

Cu ajutorul statului am reușit să construim un grajd mare, o remiză pentru inventarul agricol și o magazie de cereale cu o capacitate de 22 vagoane.

În prezent, la colectiva noastră se ridică o maternitate de porci și un saivan pentru 500 de oi.

Am citit cu bucurie în Proiect că se va asigura o temeinică repartizare a materialelor de construcții gospodăriilor colective. Asta ne deschide noi perspective și ne face să ne gîndim la construirea unui sediu al colectivei, să mărim numărul cotețelor de păsări și al pătulelor de porumb.

★

Pătrașcu Stan
îngrijitor de animale

Șapte cai, atît a avut colectiva noastră la înființare. Acum avem 22 cai, 28 porci, 105 păsări, 8 vaci și 42 stupi.

Proiectul C.C. al P.M.R. ne cere nouă, crescătorilor de animale, să îngrijim vitele mai bine, să creștem animale mai multe și mai frumoase.

Noi răspundem partidului drag: Ne înzecim eforturile ca grajdurile colectivei să fie pline de cai frumoși, de porci grași, de vaci care dau mult lapte, de animale multe și frumoase crescute după cele mai avansate metode.

★

Florea Toma
Secretarul org. de bază U.T.M. din G.A.C. „Drumul Victoriei"

Astă iarnă în cadrul colectivei noastre a funcționat un curs agrozootehnic la care au participat 42 colectiviști, în mare parte tineri. Tinerii noștri au prins gustul studiului științelor agrotehnice.

Noi am primit cu bucurie Proiectul C.C. al P.M.R., care pe lîngă altele se ocupă și cu dezvoltarea învățămîntului agricol. Utemiști ca Vasile C. Radu, Iordache Eremia și alții sînt dornici să urmeze școli agricole.

★

Găină Dumitru
președintele sfatului popular comunal

Țăranii muncitori din comuna noastră citesc și discută de vineri de la prînz, cînd a sosit ziarul și-n comuna noastră, Proiectul C.C. al P.M.R.

Proiectul partidului este un plan mare, un program bogat în dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Noi cei din mica comună Movilița, fruntași și cei care am muncit mai slab pînă acum, tineri și bătrîni, ne angajăm că ne vom îndeplini cu cinste părticica din marele program al partidului pentru dezvoltarea agriculturii noastre.

★

Drideanu N. Iulian
țăran mijlocaș

Statul nostru ne-a ajutat mult pe noi țăranii muncitori la lucrarea ogorului. Iată, eu n-am unelte, dar întotdeauna am găsit la cooperativă cele necesare. Am închiriat de la cooperativă plug, boroană, prășitoare și altele.

Din păcate S.M.T. Urziceni, care deservește partea locului, n-are forțe necesare să lucreze și ogoarele țăranilor individuali din Movilița. Cînd am citit în Proiectul C.C. al P.M.R. despre marile investiții în mecanizarea agriculturii, ajutorul uriaș ce-l vor primi S.M.T.-urile, m-am gîndit că în viitorii 2-3 ani cele mai multe dintre ogoare vor fi brăzdate de tractor.

In lumina Proiectului de Directive al Congresului al II-lea al Partidului

Utemiștii și tinerii țărani muncitori din comuna Balinț, raionul Lugoj, au primit cu viu interes Proectul de Directive al Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agrieulturii în următorii 2-3 ani.

Organizația de bază U.T.M. din comuna noastră și-a propus să ducă o muncă temeinică de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori și a tineretului ca să lupte pentru creșterea producției agricole la hectar, pentru introducerea și respectarea regulilor agrotehnice. Astfel vom avea grijă ca semănatul culturilor de toamnă să se facă la timp și în terenuri bine pregătite, iar cele de primăvară să se însămînțeze numai în arături adînci de toamnă. Vom mobiliza, tot odată întregul tineret la acțiuni de sădire a pomilor fructiferi pe locurile virane, pe dealul Balințului (Ogășel) pe o suprafață de 8 ha. Vom sădi de asemenea, pomi fructiferi pe malul canalului Bega și pe marginea drumului ce leagă gara de sat. Vom organiza în cel mai scurt timp echipe de utemiști și tineri care să ajute sfatului popular la descoperirea și darea în folosință a terenurilor virane, înmărăcinate etc.

Nu vom precupeți nici un efort pentru a contribui și noi alături de organizația de partid la mobilizarea țăranilor muncitori în lupta pentru ridicarea producției agricole, pentru înfăptuirea sarcinilor cuprinse în Proectul de Directive al Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

ION STOIȚA
membru al comitetului organizației de bază U.T.M. din comuna Balinț, raionul Lugoj

Să educăm cu dragoste pe noii tineri intrați în U. T. M.

CORESPONDENTUL ZIARULUI nostru pentru regiunea Iași, într-una din scrisorile sale ne sesizează o problemă deosebit de importantă din munca unor organizații de bază U.T.M. în legătură cu primirile de noi membri: Organizația U.T.M. din gospodăria colectivă „Dumești" — ne scrie corespondentul — nu poate fi învinuită de nimeni că nu s-a ocupat de problema primirii de noi membri. A primit în U.T.M. pe tinerii cei mai buni, țărani muncitori fruntași în colectivă, într-un cuvînt tineri care meritau să devină utemiști. Iată însă că majoritatea acestora nu au primit din partea organizației nici o sarcină concretă, nu s-a ocupat nimeni de educarea lor. Mulți dintre ei nu văd nici o deosebire între felul cum își duceau viața înainte de a intra în organizație și în prezent, cînd sînt utemiști. Această situație a făcut ca mulți dintre ei să nu se simtă obligați cu nimic, sau aproape cu nimic, față de organizație. Și atunci comitetul U.T.M. pentru a „curma" această stare de lucruri a trecut la o serie de măsuri „drastice". Tovarășa Lăzărescu Paraschiva, de curînd primită în U.T.M., care din mai multe motive nu și-a plătit cotizația pe două luni de zile, s-a trezit exclusă din U.T.M. Cu cîtă ușurință, cu cîtă nepăsare s-a renunțat la ajutorul unui tînăr! Cum de se-ntîmplă asemenea lucruri? Ce duce la o asemenea situație?

Multe comitete ale organizațiilor de bază U.T.M., ca de altfel și unii activiști ai comitetelor raionale și orășenești, consideră munca de primire de noi membri, încheiată odată cu terminarea adunării generale de primire. Mai departe activitatea acestor tineri noi primiți în U.T.M. nu-i mai interesează. Ei uită că acești tineri nu cunosc încă disciplina de organizație, că în concepțiile lor se mai găsesc încă destule rămășițe ale vechii educații. Și lucrul ăsta nu trebuie uitat. De aceea noii membri trebuiesc înconjurați cu dragoste, trebuiesc educați cu răbdare și perseverență. Numai astfel vom face din ei cadre conștiente și disciplinate ale organizației.

Pregătirea tînărului pentru munca de organizație trebuie să înceapă de fapt încă înaintea primirii lui în U.T.M. Organizația U.T.M. trebuie să-l obișnuiască din timp cu munca obștească, antrenîndu-l la îndeplinirea diferitelor sarcini; trebuie să se ocupe de educarea lui prin cele mai diferite mijloace. Ea trebuie să-i facă cunoscut din timp caracterul organizației noastre, cerințele organizației față de membrii săi. După primirea în U.T.M. trebuie continuată munca de educare, tînărul trebuie ajutat să se deprindă cu activitatea în cadrul organizației.

Tînărul, atunci cînd s-a hotărît să intre în U.T.M. este convins că firul vieții lui va suferi o cotitură, că viața lui va fi mult mai bogată, că va găsi în ea multe lucruri noi, minunate, care o vor înfrumuseța. El este convins că munca de organizație îi va completa într-un mod plăcut viața, că de acum frămîntările lui vor avea un răspuns, dorințele lui vor găsi un sprijin mai concret.

Organizațiile de U.T.M. nu au voie să spulbere aceste năzuințe ale tineretului, ci dimpotrivă, ele trebuie să creeze toate condițiile prielnice satisfacerii lor. Activitatea organizațiilor U.T.M. trebuie desfășurată în această direcție în așa fel încît tînărul, la intrarea lui în U.T.M., să găsească o deplină înțelegere a frămîntărilor lui, să simtă că în jurul lui nu sînt decît prieteni și tovarăși, care-l înconjoară cu grijă, cu dragoste, care îl ajută atunci cînd îi este mai greu. Trebuie făcut ca tînărul să simtă că în această mare familie în care a intrat, el este un membru cu drepturi egale. Nu trebuie să se simtă stingher, străin.

Cunoscîndu-l bine, organizația U.T.M. trebuie să-i încredințeze asemenea sarcini care să-l facă să-și dea seama că este un element necesar, că el reprezintă o forță de care organizația are nevoie.

Nu toți tinerii noi intrați în U.T.M. au încă priceperea îndeplinirii în condițiuni bune a sarcinilor primite. De aceea este absolut necesar ca organizațiile U.T.M. să-l îndrume cu răbdare, să-i controleze, să-i ajute, cînd aceștia întîmpină greutăți.

Pentru activitatea viitoare a noului utemist, o importanță deosebită are sprijinul de muncă pe care el îl găsește în organizație. Este de la sine înțeles că nu va fi influențat în bine dacă va găsi în organizație molășeală, pasivitate față de sarcini, inactivitate. Organizațiile U.T.M. trebuie să-și îndrepte munca în așa fel încît fiecare nou membru să fie antrenat din primele zile la muncă, la învățătură, la activitatea culturală și sportivă.

Tînărul intră în organizație cu multe prejudecăți vechi care nu se cuvin unui utemist. Organizațiile U.T.M. trebuie să lupte prin toate mijloacele pentru a-l dezbăra de ele, pentru a cultiva la el trăsăturile morale caracteristice tînărului comunist. „Uniunea Tineretului Muncitor — se spune în salutul adresat de C.C. al P.M.R. Conferinței pe țară a U.T.M. — trebuie să educe tineretul în spiritul moralei comuniste, să cultive la tineri înaltele calități morale ale omului înaintat, luptător pentru socialism: vigilența, combativitatea și ura neîmpăcată față de dușmanul de clasă, curajul, spiritul de sacrificiu pentru apărarea patriei, dragostea pentru muncă, grija pentru bunul obștesc, cinstea și sinceritatea, respectul față de vîrstnici, dragostea pentru familie, atitudinea tovărășească".

Organizațiile U.T.M trebuie să dea o și mai mare atenție primirii în U.T.M. a noi contingente de tineri din industrie, agricultură, școli și facultăți, tineri cinstiți, luptători activi pentru cauza partidului nostru. Ele trebuie să se îngrijească cu multă dragoste de educarea acestor tineri încă din primele zile ale intrării lor în U.T.M. In această direcție nici un efort nu va fi prea mare pentru a crește utemiști demni de marile sarcini pe care partidul ni le-a pus în față.

Eroi ai Muncii Socialiste

Mecanicul cincisutist Lungu Ștefan

Pe masa acoperită de o pînză lucrată în flori de arnici roșii stau așezate la rînd 5 distincții: două medalii, un ordin și două steluțe. Mecanicul cincisutist Lungu Ștefan, Erou al Muncii Socialiste, le privește zîmbind. Apoi la rugămintea mea începu să vorbească, cu voce calmă, domoală, de frumusețea amintirilor.

— Prin 1948-49 oamenii nu se gîndeau în depoul nostru la aceasta. Ei veneau la tură, schimbau și plecau în țară. Un lucru obișnuit. Dar iată că au început să sosească broșuri și materiale de specialitate sovietice. Le-am citit. De acolo am aflat despre mișcarea cincisutistă, despre prelungirea vieții locomotivei și a pieselor de schimb, eliminarea reparațiilor dintre spălări și altele. Mi-au dat de gîndit cele citite și nu numai mie. Da, se putea face și la noi așa ceva. Se putea adică face o călătorie completă de peste 600 kilometri fără schimbarea locomotivei la secții. M-am angajat că am să dovedesc aceasta în curînd și cu mine s-au ridicat încă vreo 7 mecanici dintre cei mai buni. Eu am început să mă pregătesc. Am adoptat mașinii o seamă de inovații care să ne permită purjarea din mers, ungerea longeroanelor și încă una la cenușar. Am revizuit mașina bine și — petrecut de uralele și salutările tovarășilor mei — am plecat la drum, cu rapidul 31 spre Oradea. Locomotiva a mers bine pînă la Oradea și de acolo înapoi. Am avut un necaz la întoarcere: turbina care alimenta lămpile din față s-a înecat. Aici, în Gara de Nord ce să vezi: urale, aplauze, peronul plin de oameni ce așteptau sosirea noastră. M-au felicitat, m-au purtat ca pe un erou — ce vrei, era primul drum de peste o mie trei sute kilometri cu aceeași locomotivă.

În iarnă, la sfîrșitul lui decembrie 1949, am primit „Medalia Muncii", prima distincție ce mi-a fost acordată. Locomotiva a mers toată iarna și vara următoare. Ajunsesem la 7500 km. parcurși pînă cînd o păcătoasă de defecție provenită din construcție m-a făcut să trimit mașina la depou. În 1951 a venit la noi la depou vestitul mecanic Victor Blajenov de la depoul C. F. Moscova—Sortirovocinaia. El ne-a vorbit despre metoda Lunin — repararea cu mijloace proprii, despre metoda lui Papavin — prelungirea vieții mașinii și altele. De atunci cu adevărat am pășit pe calea realizărilor. Am parcurs între două reparații cu ridicare de pe osii 160.000 km. (graficul marca doar 75.000 km.) iar între două reparații generale unde se prevede norma de 115.000 km. am străbătut cu locomotiva mea 275.000 km.

În februarie 1952 — la aniversarea grevei din 1933 — am primit „Ordinul Muncii", iată asta de aici, și tot în acel an spre sfîrșit, medalia „A 5-a aniversare a R.P.R.". Ca răspuns, în anul ce a urmat am introdus metoda Klavdia Baranovskaia și carnetul meu de economii de combustibil a început să se umple repede cu cifre în tone. Steluța aceasta roșie de fruntaș în întrecerea socialistă am primit-o anul trecut. Lucram pe atunci la două inovații.

Și iată acum am primit cea mai mare distincție — steluța aceasta de aur. Cînd mi-am auzit strigat numele am simțit așa că mi se curmă răsuflarea și ceva mi se zbate sub pleoape. M-am gîndit la viața noastră a ceferiștilor înainte de aceste vremi. Cum se răsplătea înainte munca grea și anii lungi de serviciu? Cu gloanțe, bătăi și concedieri! Acum, oamenii care conduc țara m-au îmbrățișat pe mine un simplu mecanic de la Grivița, și mi-au prins pe piept cea mai înaltă prețuire a muncii. Poate vreți să știți cum voi lucra de acum încolo? Veniți aici în depoul de la Grivița și o să auziți. Mîine plec iar la drum cu locomotiva mea. Nu este ea prea nouă dar vezi, cu aceasta, voi parcurge un milion de kilometri...

G. PETRE

ZIUA MINERULUI SOVIETIC

Un tînăr miner din Karaganda

K. Suleimanov

Cu patru ani în urmă, după absolvirea școlii medii tehnice de mine din orașul Șahti, comsomolistul Alexandr Dmitrov, tînăr tehnician, a sosit în îndepărtatul oraș Karaganda. De atunci el lucrează la mina nr. 1.

La început tînărul tehnician a fost numit ajutor de maistru al sectorului nr. 5 iar apoi — șef al aceluiași sector. Sectorul condus de comsomolistul Alexandr Dmitrov a devenit unul din sectoarele fruntașe în mină.

După cîteva luni, Dmitrov a fost invitat la comitetul de partid al minei.

— Sectorul de est nr. 1 trece să aplice metoda graficului ciclic. S-a propus să te trimitem pe d-ta acolo ca șef de sector. Noi credem că vei putea să mobilizezi colectivul pentru însușirea rapidă a noii metode, — i-a spus secretarul comitetului de partid, Bekbusinov.

— Mă voi strădui să justific încrederea organizației de partid — a răspuns Dmitrov.

La începutul lui iunie 1953, pe baza unei hotărîri a conducerii minei, el a fost numit șef al sectorului de est nr. 1. Ceea ce a văzut în abataj în primele zile de muncă l-a făcut să-și dea seama că procesul de producție nu se desfășoară în mod normal.

Cu un astfel de sistem de muncă nu se putea trece la introducerea graficului ciclic. Trebuia să se facă ordine în abataj, să se întărească disciplina în producție, să se ridice răspunderea responsabililor de grupă și a mecanizatorilor pentru respectarea riguroasă a noului regim de lucru. Cu aceasta și-a început Dmitrov munca.

Dmitrov a primit un mare ajutor din partea grupei de partid și a organizației sindicale. Acestea au arătat permanent muncitorilor avantajul aplicării metodei graficului ciclic, însemnătatea lucrului ritmic în cadrul sectorului. Ele au desfășurat larg între schimburi, brigăzi și mineri întrecerea pentru sporirea extracției de cărbune și ridicarea productivității muncii.

Cu fiecare zi creștea interesul colectivului de mineri pentru obținerea de rezultate tot mai însemnate. În abataj membrii brigăzilor complexe nu stăteau nici un minut fără lucru. Cînd, de pildă, nu erau vagonete goale sau material lemnos de mină, ei își găseau o altă muncă folositoare. Ajutorul reciproc și creator, dorința de a învinge orice greutate au devenit caracteristice întregului colectiv.

Sectorul condus de Alexandr Dmitrov a început să accelereze ritmul muncii. Zi de zi sporea extracția de cărbune, creștea productivitatea muncii. În același timp creștea și salariul minerilor. Toate acestea au creat condițiile necesare pentru introducerea metodei de extracție a cărbunelui cu ajutorul graficului ciclic.

Dar fără o pregătire prealabilă nu se putea însuși noua tehnologie. Iată de ce Dmitrov a acordat o deosebită atenție amenajării galeriei de transport. Odată cu aplicarea metodei graficului ciclic era necesară folosirea cît mai rațională a combinei „Donbass" și a transportoarelor „SKR-II". De aceea șeful sectorului a trasat ca sarcină ridicarea cunoștințelor tehnice ale minerilor. Îndeplinirea acestei sarcini a permis folosirea întregii capacități a mașinilor.

Se întîmpla uneori ca în abataj să se rupă lanțul cu raclete și îl repara în mod obișnuit numai un singur lăcătuș. Din această cauză mecanicul pierdea mult timp, iar în acest timp combina stătea degeaba. Armatorii însă nu puteau să-i vină în ajutor — nu cunoșteau construcția mașinii. Sau, de pildă, se strica dispozitivul de transmisie — atunci se căuta un mecanic, iar lăcătușul nu putea face nimic. Toate acestea făceau să scadă extracția cărbunelui, împiedicau creșterea productivității muncii.

Odată cu ridicarea cunoștințelor tehnice ale minerilor aceste piedici au fost înlăturate. Acum fiecare lăcătuș de serviciu poartă cu el în mină o geantă specială cu o trusă de scule și mici piese de rezervă pentru mașini. Afară de aceasta a fost utilizat un mic depozit subteran în care pot fi găsite piese mai mari și se pot face chiar unele reparații.

Pentru ca minerii să lucreze cu precizie după metoda graficului ciclic a fost nevoie de multe eforturi, de multă perseverență și inventivitate din partea colectivului. Dmitrov sprijină tot ceea ce este nou, ce se naște în cadrul întrecerii. Prețioasă a fost propunerea mecanicului de combină „Donbass" — Alexei Babakov — de a se trece la armarea completă metalică a abatajului. Aceasta a redus prețul de cost al tonei de cărbune cu 26 copeici. Au fost înfăptuite o serie de măsuri avînd drept scop economisirea energiei electrice.

Din inițiativa mecanicilor sectorului, Alexei Babakov și Semeon Gurov, la primele combine „Donbass", fabricate la uzina din Gorlovka, au fost perfecționate tijele de abataj, au fost instalate cîte 2 discuri suplimentare pe încărcător, au fost adăugate 2 raclete, a fost schimbată schema garniturii lanțului de tăiere.

Toate acestea au dat rezultate pozitive. Minerii sectorului au început să lucreze strict după grafic și să sporească ritmul extracției de cărbune. Graficul ciclic a creat condițiile necesare pentru depășirea normelor de producție de către toți minerii.

Anul trecut, colectivul sectorului a extras peste plan peste 7.000 tone cărbune. Productivitatea combinei a ajuns pînă la 14.171 tone pe lună. A fost redus de asemenea prețul de cost al combustibilului și a crescut salariul muncitorilor.

Minerii rezolvă cu mare avînt sarcinile ce le-au fost puse în față în anul 1954. Pe baza graficului ciclic și a folosirii maxime a tehnicii miniere ei obțin din lună în lună noi și noi succese, depășindu-și sarcinile de extracție a cărbunelui. În primul semestru, sectorul a dat industriei peste plan mai mult de 3 garnituri de trenuri cu cărbune.

In acest sector sînt zeci de fruntași ai întrecerii socialiste. Organizînd schimburi de onoare în cinstea Zilei Minerului, colectivul sectorului și-a luat un nou angajament sporit — să extragă peste plan 1500 tone de cărbune.

Pentru minerii sovietici

● Minele sovietice sînt înzestrate cu tehnica cea mai perfecționată. Se mecanizează în întregime încărcarea cărbunelui, extragerea și încărcarea sterilului. Pe o distanță de 2500 km. exploatările miniere sînt iluminate cu ajutorul electricității și al lămpilor cu lumină de zi.

● De la începutul celui de al cincilea cincinal, în Karaganda au început să lucreze șapte noi mine. La sfîrșitul anului 1955 numărul lor va ajunge la 12.

● Noi și noi construcții destinate minerilor se înalță în Uniunea Sovietică. Numai în anii 1951—1953 s-au construit 110 palate de cultură și cluburi, 260 școli, 49 spitale, 1200 cămine-internate pentru tineret, mii de locuințe. In anii celui de al cincilea cincinal, peste 250.000 familii de mineri au primit locuințe noi.

Însemnări

PARAȘUTISTA

Vînt răcoros bătea dinspre rîu. Piloții și parașutiștii priveau cu neliniște cerul întunecat. Oare din cauza timpului se va opri zborul? Așa ceva nu se întîmplă însă. Curînd se auzi comanda:

— La avioane!

Motoarele celor patru aparate mari de transport zguduiră văzduhul. Elicele aruncau în urmă nori de praf.

Unul după altul trimotoarele se deslipiră de pămînt. Zgomotul se înfundă. După ce făcură un tur de pistă se îndreptară spre aerodromul unde se ținea mitingul aviatic.

Piloții urmăreau aparatele de bord. Altimetrul arăta 500 metri înălțime. Parașutiștii se pregăteau și ei în acest timp. Aveau doar cîteva minute de zbor. Își legau căștile, instructorii le prindeau cablurile...

Avionul conducător, urmat de celelalte trei, luă înălțime. În dreapta se zărea orașul ale cărui margini se pierdeau învăluite în ceață.

Parașutiștii erau tineri toți. Băieți și fete între 15 și 19 ani. Ioana Crișan? 17 ani și cîteva luni. Bucle castanii, ochi căprui, șăgalnici, obraji îmbujorați. Așa, cu parașutele pe ea, cu cascheta pe cap, îți pare că de cînd e tot cu salturi din înălțimile cerului s-a îndeletnicit. Da de unde... Sîmbătă după schimb a lăsat strungul și și-a invitat tovarășii la miting. — „Să veniți neapărat. Sar și eu"...

Zburînd pe deasupra lacului aparatele se îndreptară spre aerodrom. Iată pista, hangarele, iată mulțimea pestriță de jos. Dar parașutiștii nu se mai uitau prin gemulețele de plexiglas ci așteptau emoționați clipa lansării.

Avioanele își reduseră motoarele. Se deschise ușa.

— Pregătiți-vă! — Se auzi comanda instructorului.

Trupurile tinere tremurară ușor de încordare. Instructorul mai privi odată spre pămînt. Încă puțin, încă puțin...

— Aveți grijă, săriți repede și ordonat.

Trec clipe grele... Inima se zbate ca un hulub în pieptul fierbinte. Mîna stă încremenită pe inelul de comandă al parașutei.

— Gata...!

— Unu, doi, trei... Mai repede, mai repede... cinci, șase...

Înaintea Ioanei Crișan mai erau doar doi parașutiști care urmau să sară. Un val de căldură o cuprinse.

— Mai repede... șapte... opt...

În față — ușa. Jos se zăreau fîșiile de pămînt. Dar parcă ai timp să le privești? Ioana făcu un pas, strînse inelul de comandă... Sări... Curent, zgomot asurzitor. Apoi o smucitură și iar liniște.

Fata privi cu bucurie voalura colorată a parașutei. În jurul ei pluteau alte zeci ca niște flori minunate. Ioana trase și de inelul parașutei de rezervă. Mătasea pictată în multe culori alunecă din sac, iar vîntul o umflă ca pe o pînză de corabie. Dar parcă parașuta nu-i o corabie? Văzduhul e un ocean nesfîrșit cu valuri nevăzute... De data aceasta — întunecat, tulbure ca apele înainte de furtună... Iar ea, Ioana — marinarul curajos.

— Pămîntul! Pămîntul!

Ioana prinse cu mîinile chingile parașutei. O lovitură puternică, o rostogolire...

Nici nu se ridică bine de jos și se văzu înconjurată de oameni mulți. Zîmbind își scoase cascheta și-și îndreptă buclele.

— Vai, ce tînără! — exclamă o femeie.

Doi ochi mari, sfioși ai unei pioniere o priveau cu admirație și curiozitate.

— Cum te cheamă? — îndrăzni totuși.

— Ioana.

— Pe mine — Geta... Și eu am să mă fac parașutistă sportivă.

AUREL GEORGESCU

LITERATURĂ-ARTĂ

Radu Cosașu

REPETIȚIE GENERALĂ

–Schiță–

În vara anului 1949, Pîrvu, pe vremea aceea șeful propagandei la orășenesc, o descoperi pe Ana Milea la festivitatea de sfîrșit de an de la liceul de fete cu internat. Ana a recitat atunci, extraordinar, ceva din Maiacovski uluindu-l pe Pîrvu; nu mai pomenise fete să recite Maiacovski! Fugii în culise, o felicită și o întrebă sincer: „Cine te-a învățat să reciți? Ai o intonație extraordinară..." Ea nu era de loc intimidată de succes și nu avea nici măcar clasica roșeață a diletantului victorios. „Maiacovski nu se învață, i-a răspuns. Îl simți și îl spui cum îl simți"...

Ana era în zilele acelea urîțică, palidă ca o demnă absolventă a unui liceu cu internat, purta codițe subțiri și doar ochii mari, albaștri spuneau ceva. Citea multă literatură sovietică și avea, desigur, un caiet cu însemnări personale, în genul: „Nu există fericire mai mare decît să mergi pe drumul cel mai greu"... sau: „Dragostea nu se poate clădi decît pe baza unei adînci prietenii...". Abundau sentințele, cuvintele categorice: „decît", „numai", „cu orice preț", superlativele. Ca orice adolescent trăgea concluzii definitive asupra vieții.

Pîrvu se interesă în dreapta și în stînga cum învăța Ana Milea și află că nu era chiar prima din promoție; organiza însă extraordinar — cuvîntul era la modă — dansuri naționale; de vreo trei-patru ori regizase spectacole ale elevelor internatului, sub patronajul comitetului de cartier al Crucii Roșii: „Piatra din casă", „Soacra cu trei nurori", „Capra cu trei iezi"... spectacole foarte aplaudate, după cum relata ziarul local la rubrica „Din cartierele orașului nostru"... „Are aplicație" — l-a încredințat convinsă și profesoara de desen. Pîrvu îi propuse repede dacă vrea să lucreze la el, la propagandă; munca artistică. Ana acceptă, cu entuziasmul anului '49... Își făcu o autobiografie amănunțită care îl minună pe Manoliu de la cadre: „Elevă — dar cristal, tovarășe!" E drept, scrisese poate prea amănunțit, dar cu o exactitate atît de sinceră, încît totul apărea clar, curat. Tatăl era mort din 1943. Medic de țară, undeva prin Ialomița, înghețase în sanie, în drum spre un bolnav aflat la 3 de kilometri depărtare de dispensar. Maică-sa trăia chiar în D... Profesoară aproape de pensie, studia două ore pe zi Marx, Engels, Lenin, Stalin dar nu înțelegea prea multe; căuta „să-i aplice" la școală dar nu reușea; sublinia totdeauna „socialul" la marii noștri poeți Eminescu, Coșbuc, Alecsandri — aceasta era ordinea în preferințe — dar nu era mulțumită. Fratele Anei căzuse în Ardeal, prin 44, în luptele cu fasciștii; era atunci proaspăt ofițer de aviație... Abia terminase școala și în aceeași lună îl trimiseseră pe frontul din Ardeal. Făcuse școala de ofițeri sub regimul lui Antonescu, dar era un băiat bun, cam egoist însă, din cîte mai ținea ea minte. Ana scria, cu o naivitate care încă-i venea bine, că intrase în U.T.C., în 1945, pentru că numai comuniștii îi iubeau pe cei căzuți pe front și numai ei se gîndeau cum să trăiască mai bine medicii, învățătorii și chiar elevele din internate. Atît o ducea pe ea capul la 15 ani — și o spunea deschis. Pe urmă a înțeles că lucrurile nu sînt chiar atît de simple. Visul ei—Manoliu insistase ca autobiografia să cuprindă în partea ei finală, năzuințele — visul ei era să facă teatru și să joace „Zoia"... Cristal — tovarășe!

După doi ani de muncă artistică la comitetul orășenesc, prin '51, Ana se duse la Stancu, primul secretar și îi spuse răspicat că vrea să înceapă teatrul. A dat îndrumări **destule**, a ridicat cîțiva responsabili de echipe artistice (unul din ei, cel mai puțin talentat, se îndrăgostise de ea și-i propunea insistent să joace împreună „Romeo și Julieta"...), a organizat toate concursurile, conform instrucțiunilor — în sfîrșit, sosise vremea să învețe și ea ce e arta. Primul secretar o ascultă atent: — Vasăzică pleci! — Mă întorc — Ana căuta să îndulcească clipa... — Știm. Toți care pleacă de la U.T.M. spun că se vor întoarce... Fleacuri! Așa, peste patru ani, o să mă inviți la gară să te conduc la trenul pentru București...

Ana își tăie cozile negre și se înscrise la institut. Intră la clasa de dramă a doamnei profesoare Teodora Barbalat, profesoară cu veche experiență scenică, femeie rea, energică și încăpățînată; n-o interesau mărunțișurile vieții studențești — cantina proastă, căminul zgomotos și cu început de igrasie — și nici părerile „dumnealor" despre Shakespeare sau piesele Luciei Demetrius. Cerea atenție și talent, — atît. Restul punea ea. Timp de trei ani, nu înțelese nimic din aspirațiile Anei; o certa regulat pentru ostentativitate și, în general, nu o prețuia. La sfîrșitul anului III, îi spuse că „nu-i vede perspective în teatrul serios, cel mult în teatrul contemporan, unde, după cum știi, pretențiile-s mai mici și ostentativitatea ta, draga mea, ar putea da roade". Folosea mult „dragii mei", „draga mea" — rece, oficial, rutinier... A fost cea mai grea vacanță din viața Anei. Concluziile ei definitive asupra vieții — în care încă mai credea — îi apărură drept enorme copilării... Avîntul cu care învățase în acești trei ani — o joacă...

Colegii îi săriră gălăgioși în ajutor. Mihail Lemnău de la regie, care se învîrtea mult în jurul ei, îi vorbi o noapte întreagă despre marile lor meniri. Vroia cu orice preț să plece la București pentru a pune în scenă, într-o viziune proprie, tragedii grecești. „Trebuie să irupem vulcanic, Ana... Sîntem tineri, să facem zgomot; da, da, nu trebuie să ne fie frică de cuvîntul „zgomot"... El aparține tinereții și numai tinereții... Eu nu cred în ce-ți spune doamna Barbalat. Te văd în Iocasta din Oedipos! Iocasta e scrisă pentru tine... Ana se mulțumi să-i spună că vremea lui Herostrat, tînărul care pentru a deveni celebru dăduse foc templului din Efes, una din cele șapte minuni ale lumii, vremea aceea a lui Herostrat trecuse; n-avea putere să-i amintească măcar despre modestie, despre necesitatea muncii făcute la vîrsta asta, a noastră... Magda Costescu — în limbajul ei figurat de poetă ratată — îi aminti că în hărți sînt consemnate nu numai fluviile, ci și rîurile, uneori chiar și pîrîurile... Poți trăi foarte bine ca un rîuleț... Ana nu putu s-o asculte mai mult de 5 minute... Doar Maria Gabriș nu se grăbi cu sfaturile și consolările. Maria era cea mai vîrstnică dintre colegele ei, avea aproape 30 de ani... Venise în institut de la o fabrică de încălțăminte; iubea teatrul, poezia, arta — din închisoare. Pe la începutul lui 44, fusese arestată; era pe atunci servitoare la o casă mare din Oradea și continua acolo, deseori, întîlniri ale comuniștilor, conduse de un iubit al ei. O arestară împreună cu el, o bătură bine, nu spuse nimic; plîngea asurzitor, dar după ce-i treceau durerile le cînta tovarășelor, recita — avea un repertoriu cam sărăcăcios — și cu vremea începu să interpreteze în fața lor mici monologuri vesele, scrise chiar acolo, în închisoare. După eliberare, intră în partid, se angajă la o fabrică de încălțăminte și formă repede o echipă artistică pe care o conduse după cum o tăie capul, înghițind critici peste critici de la sindicat.. În cele din urmă, se duse la rectorul institutului și-l imploră s-o primească la cursuri, deși „nu are deloc liceul", măcar ca încercare. Doamna Barbalat o ascultă recitind și ceru rectorului să i-o dea ei în primire. Îi prezise din anul I un viitor strălucit în tragedia clasică.

Maria — în locul oricăror sugestii pentru viitor — îi propuse simplu Anei: „Ce faci vara asta? Nu vrei să mergi cu mine la Ștefan? (Ștefan, soțul ei, conducea o gospodărie de stat într-un sat din jurul Oradei). Hai... Am stat prea mult între zidurile institutului"... Ana trăi minunat: dormea pe căpițe de fîn aromat, se scula în zori odată cu satul, se spăla cu apă rece din fîntînă și pleca cu Maria la batoze, ședea toată ziua acolo; cîteodată, cînd o lăsau batozarii, se suia cu furca în vîrful clăilor și muncea în rînd cu fetele. Le cînta oamenilor împreună cu Maria, citeau cu schimbul presa zilnică, după cum le rugase responsabilul, și le interpretau des foiletoanele satirice. Oamenii rîdeau, dar rîsul le trecea repede. Oftau des, mai și înjurau, aveau întrebări și necazuri. O femeie, la fiecare două-trei cuvinte pomenea de moarte: „iar vine o moarte de ploaie...", „dă-o în săpăliga morții"; noaptea, pe căpiță Ana se gîndea la ea... Înțelegea tot mai bine ce are de făcut: nu poate trăi pentru doamna Barbalat și pentru iluzoriul ei „teatrul serios". Trebuie, prin arta ei, să-i bucure pe oamenii aceștia, să șteargă moartea din inima lor... Căutîndu-le inima, nu aplauzele zgomotoase și vremelnice, cum perora Mihail... Dacă nu le va auzi inima, dacă și-o vor ascunde de ea, atunci se va lăsa de teatru... Dar nu se va lăsa... Își dădea seama, revenind iar și iar la epicentrul durerii ei, că nu poate trăi fără teatru, fu cucerirea cea mai importantă a acelei veri.

Începu anul IV cu o voință de a învinge, de a se impune care nu scăpă nici măcar doamnei Barbalat. Se pregătea deja producția de sfîrșit de an cu „Trei surori"... Se bătu să obțină și căpătă pînă la urmă rolul Irinei, deși doamna Barbalat avea serioase obiecțiuni, ținînd bineînțeles de ostentativitatea Anei. Irina, e un rol de surdină, discret, timid dacă vreți, dragii mei... Ana vede în Irina ceva... așa, o comsomolistă... Ana nu negă: vedea în Irina o mare presimțire a Zoiei. Spectatorului trebuia să i se transmită neapărat această presimțire! Nu o va ascunde, nu va folosi surdina... Cel puțin la producția de sfîrșit de an să apară nestingherită personalitatea studentului...

La începutul lui februarie, Maria Gabriș vorbi utemiștilor — în numele biroului organizației de partid — despre candidaturile de partid; anunță că s-au depus de-acum primele cereri. Ana se hotărî fără multe de ce-uri. Își aduse aminte zîmbind de explicația aceea stîngace din autobiografia ei dată la U.T.M.: devenise utecistă pentru că înțelesese că comuniștii se gîndesc la viața celorlalți, inclusiv a elevelor din internate... Acum nu mai putea explica într-o singură frază de ce vrea să intre în partid. Migăli o noapte întreagă la autobiografie, ferindu-se de fraze mari și vorbe goale. Își descrise viața, scrise pe larg despre frămîntările ei din vara trecută cu gîndul că tovarășii vor înțelege singuri ce o aduce în partid. Repeta „Trei surori" și alerga după recomandări. Primele patru recomandări obținute o uimiră; pricepu că pînă în clipele acestea — ale pregătirii dosarului — tot ce credea despre partid era vag și imprecis. De fapt pînă acum nu avea limpede o imagine a partidului — ci un șir de păreri disparate și entuziaste despre comuniștii pe care-i întîlnise în viață. Și deodată patru recomandări a patru oameni care se cunoșteau prea puțin între ei — Maria Gabriș, Maria Alexe, directoarea internatului, Petre Manoliu, fost la cadre, prim-secretar acum la raionul U.T.M... Z, doctorul institutului Constantin Baciu, un prieten al tatălui ei, care o cunoștea bine din copilărie — toți patru o făcură să simtă că întreaga ei viață e analizată de o singură privire precisă, dreaptă, arzătoare, care o obliga nu să-și plece ochii, ci să privească înainte, curajos. Mai aștepta ultima recomandare din partea Corneliei Ciupcea, o fostă pedagogă la internat, secretara celulei lor de U.T.C.: ajunsese la București director într-un minister important. Primi în sfîrșit o carte poștală cu cîteva rînduri: „Nu-ți pot da recomandarea. Nu te-ai afirmat pe plan artistic. Cornelia Ciupcea". Maică-sa plînse toată noaptea. Ciudat, Ana deveni tăcută cîteva zile, repetă însă calmă și sigură, ca și cum s-ar fi aruncat pentru totdeauna în brațele Irinei. Nu se clinti nimic din ea, dorea mai mult ca niciodată să intre în partid. Acum, cînd încă nu se afirmase, acum, cînd încă nu devenise „cineva"... Rupse vechea autobiografie — searbădă, informativă — și întocmi una nouă. Își dădea seama, scriind și analizînd, că trăise prea în fugă, ca și toți colegii ei, se uita prea puțin în jur, erau prea multe zile neutre în viața ei și, abia acum observa, că hotărîrile luate pe căpița de fîn aromat, erau minore, insuficiente față de ceea ce trebuia să urmeze în viața ei...

Îi mai trebuia o recomandare. Cu o seară înaintea repetiției generale — o seară caldă de iunie — se duse la Stancu, tot prim-secretar la orășenesc. Era pe teren.

Ana îl așteptă mult, pînă spre miezul nopții; vroia cu orice preț ca mîine — imediat după repetiție — să se ducă la partid cu cererea și cu recomandările. Pe la 11 jumătate, el telefonă că mai are de lucru... și se va întoarce mîine în zori. Ana zmulse receptorul din mîna portarului și pe nerăsuflate îl rugă pe Stancu să-i scrie chiar astănoapte, recomandarea. El îi promise bucuros, ba chiar o amenință că vine la repetiție.

Ana sosi acasă, cînd ceasul de la sfat bătea ora 1. Căsuța era cufundată în întuneric, doar gardul alb, proaspăt văruit de o chivuță sub veghea mamei, lumina în noapte. Era zăpușală; frunzele castanilor abia se clătinau și undeva, departe, spre centru, duruiau căruțe... Mîine, zi de tîrg. In cutia de scrisori, Ana zări un plic alb; îl scoase liniștită, deschise ușa, se descălță în vestibul și intră în casă, în vîrful picioarelor; se auzea răsuflarea mamei în odaia de alături și ticăitul ceasului. Ana aprinse lumina. Pe masă erau pregătite pentru ea două chifteluțe, cîteva clătite, zahăr, pîine. Începu să mănînce; mama tuși și întrebă stins: „Ai venit?" Ea șopti: da... Apoi totul se cufundă iar în liniște. Mîncînd, Ana privi plicul: nu avea timbru, adresa ei era bătută la mașină; îl întoarse: adresa expeditorului nu era trecută; îl deschise, interesată. Citi primele rînduri, — toată scrisoarea bătută la mașină, nu mai mare de o pagină de caiet școlăresc — și furculița îi căzu cu zgomot din mînă.

„Draga mea soră; nu sînt mort, cum probabil vă închipuiați (Ana căută semnătura — Lazăr! ...Trăiește), am lipsit doar cîtva timp din țară. Nu-i vreme să ne întîlnim pentru a plînge unul în brațele celuilalt. Am mare nevoie de ajutorul tău: îmi trebuie adresa lui Victor Panaitescu. (Panaitescu? Panaitescu fusese arestat acum două săptămîni... De ce avea nevoie de el?). Îmi trebuie neapărat adresa lui Victor Panaitescu (cuvinte subliniate). Fac apel la tine nu numai pentru că-mi ești soră și poți înțelege ce înseamnă să dai un ajutor singurului tău frate — singur și în mare pericol — ci și pentru că ești o intelectuală și poți înțelege multe. Adu-ți aminte: durubau. Mîine dimineață lasă într-un plic adresa cerută — la hotel „Unirea", pe numele Valentin Dinescu. Nu fă cumva prostii care pot fi repede răsplătite. Arde imediat această scrisoare. Te sărut, Lazăr".

Își duse instinctiv mîna pe obraz, ca și cum ar fi ars-o... Durubau... Numai ei știa ce-i aia durubau, semnalul lor din copilărie... Trăiește, își amintește de ea, de ei — mai departe nu mai putu gîndi... Totul era paralizat în ea... Ce era mai departe de acest „trăiește"? Cîtva timp nu putu să lege nici un alt gînd; ședea prostită, cu mîna împietrită pe obraz, privind clătitele... Reciti scrisoarea — cineva îi răsucea nemilos inima... Totul i se rezumă, lucid, fulgerător: Lazăr se ascunde... a lipsit din țară, se ascunde, îl caută pe Victor Panaitescu..., Victor Panaitescu, huliganul de la drept. Ana încercă să gîndească liniștit pe firul primului gînd consistent... Îi era cu neputință. Totul i se învîrtea în minte, amețind-o... Durubau, durubau..., Cînd tata îl căuta ca să-l bată, da, îl bătea des, Lazăr se ascundea în pod și ședea acolo ore întregi... I se făcea foame și striga: durubau, durubau... Ea îl auzea, fugea la bucătărie și îi aducea brînză cu pîine... Îi plăcea brînza, smîntîna... lactatele... Și acum se ascundea, strigînd: durubau"... Se ascundea... Ana se dezbrăcă în neștire, cu un calm îngrozitor; stinse lumina și se culcă; fixă în întuneric tavanul alb și-l văzu pe Lazăr înalt, murdar, cu părul vîlvoi, cu mîinile ridicate, trecînd peste tranșee... S-a predat fasciștilor! A dezertat... A lipsit din țară... L-au parașutat poate și acum face apel la ea... Apela, juca rolul persecutatului, al martirului și o amenința să nu facă vreo prostie... Să nu-l trădeze... Scotea pistolul frățiorul. Avea în mîna dreaptă pistolul și cu stînga o îmbrățișa și-i rîdea în urechi: intelectualo, intelectualo... Totdeauna el a învățat prost... Pînă în clasa a cincea de liceu nu era sigur cît fac 9 x 8... Nu știa decît 2 x 2, 3 x 3, 4 x 4...

Dar avea ochi frumoși, un zîmbet al lui care-i plăcea mult mamei... și eu, Ana, veneam deseori cu el de la școală, ținîndu-l de mînă, cu deplină încredere, cum se cuvine pentru un frate mai mare. Îi era drag; da, îi era drag...,

Ana hohoti scurt. Hohotul o sperie: nu mai plînsese de multă vreme, de la o repetiție nereușită cu „Piatra din casă", la ei în cartier... Era un hohot al urii, al neputinței crîncene de a se despărți cu totul de acele imagini ale unui Lazăr care nu mai exista, totuși. Fixă din nou tavanul, cu ochi limpezi. Îl revăzu îmbrățișîndu-se cu doi fasciști... Și deodată își aduse aminte de intrarea ei în U.T.C. Înșelase! Poate că în noaptea în care l-au parașutat ea-și scria autobiografia pentru partid în care senină, consemna moartea lui eroică pe front... Senină, curată, cristal... Oamenii nu au încă dreptul la aceste adjective... Numai cerul... Și totuși — Ana vroia să se liniștească cu orice chip — și totuși nu-i adevărat... Nu-i adevărat... Creația, atît cît a fost, e curată... Poeziile, îndrumările, rolurile... toate sînt curate. Orice ar fi făcut, orice, el nu le-a putut întuneca. Nu răspund pentru faptele lui. Cine-mi poate cere să răspund pentru el? Nu răspund decît de mine. Atît. Nu știu nimic despre el, nu-l iubesc, nu mi-e frate... Restul — să-l prindă, să-l pedepsească — eu sînt curată...

Adormi și se sculă tîrziu, dimineața, după opt, alarmată... La nouă și jumătate avea repetiție generală... Mama era demult plecată la școală. Ana se îmbrăcă repede; nu mîncă nimic, luă de pe birou „Teatrul" lui Cehov. Alături erau autobiografia, recomandările; fără șovăială le puse în geantă lîngă carte... Se hotărî ca pe drum să se gîndească numai la Irina, la nimic altceva decît la Irina. Restul — Lazăr, Valentin Dinescu, hotel „Unirea" — mai tîrziu, după repetiție. Irina era singurul ei sprijin, acum. Credea în Irina pentru că se găsea în atîtea replici pe ea însuși. Nu făcuse nici o concesie de la concepția ei inițială. Aseară o susținuseră toți — printre care și rectorul, un fost profesor de literatură rusă care abia acum se iniția în teatru și o ținea morțiș că „Irina e un mănunchi de raze de soare — așa cum o vedea tovarășa noastră Milea..." Aseară nu dăduse atenție acestei păreri; acum îi revenea enervant în minte — mănunchi de raze, mănunchi de raze — iritînd-o surd, ca un tăune care ți se învîrtește bîzîind în jurul feței.

Ceva, nelămurit, o apăsa; nu tracul... Aproape că alerga spre institut; străbătu piațeta din centru și ajunse în fața hotelului „Unirea". Mirosea pe toată strada a cașcaval prăjit — de la bucătărie probabil. A cașcaval prăjit... „Lazăr și-a comandat cașcaval prăjit" — îi trecu prin minte din senin. Parcă i se tăiară picioarele... Îl văzu în patul de hotel, cu cearșaf impecabil, așteptînd micul dejun, în mîna dreaptă ținînd furculița, în stînga cuțitul. Mirosul de cașcaval îi ațîța ura pînă la chin. Tot ce alungase dimineața, „restul", revenea strîngîndu-i inima, ca azi noapte..., „Restul" nu putea fi alungat. Restul o apăsa"... Brutal, huliganic, Lazăr pătrundea în universul Irinei și Ana simțea aceasta cu o precizie matematică... „Nu spun nimic"... Coti pe strădița care cobora la institut. „Nu spun, dacă spun, nu mă vor mai primi în partid"...

Maria Gabriș o aștepta în poartă; o luă părintește de mînă, întrebînd-o puțin neliniștită:

— Ce a fost cu tine? Toți sînt gata...

Urcară scările în fugă și tot în fugă porniră pe coridor spre „cabine" — simple cămăruțe în spatele scenei din sala de festivități a institutului. Ana se lăsă dusă de Maria. Îl zări pe Negulescu strălucind în uniforma de ofițer a lui Tuzenbach, cu nasturi metalici aurii, bine lustruiți, uniformă împrumutată ca și toate celelalte costume de la Teatrul de Stat. „E prima repetiție cu decoruri și costume" — își spuse Ana, prostește. În fața oglinzii de la capătul coridorului, Magda Costescu și Angela Tudoran își potriveau una alteia cloșurile rochiei. Doamna Barbalat, în rochia ei oficială, le apăru în față oprindu-le cu glasul ei sever:

— Ana, rochia ți-e pregătită în camera numărul doi. Nu ai nevoie de însoțitoare. Formează-ți singură gustul în îmbrăcămintea scenică. Machiaj cît mai redus. Maria, am nevoie de tine... Peste zece minute vin să te văd...

Plecînd, Maria îi strînse discret palma; era un gest pe care nu-l mai întîlnise din internat, cînd fetele, chiar cele mai mari, mergeau pe stradă ținîndu-se de mînă și începînd mai toate frazele cu „Tu, dragă"... Intră în camera numărul doi — se auzeau pînă aici poruncile doamnei Barbalat, pe scenă:

— Pendula... Potrivește pendula... Asta nu-i pendulă, dragii mei... Mă mir că nu ați adus un ceas cu cuc. Nătăfleților... Fotoliul, aici...

Rochia albă, imaculată, avea pînă și broșa prinsă. Nu-i plăcură însă mînecile, prea bufante, țipătoare. Irina e mult mai simplă, mai ales de ziua ei... Irina... trebuia să se gîndească cu orice preț la Irina, cu încordare, concentrată. Nu putea. Îl avea în minte numai pe Lazăr. Mînca tacticos cașcaval prăjit... Apoi își încărca pistolul... Rînjea: intelectualo... Și ea tăcea. Dacă nu o vor mai primi în partid? Se privi în oglinjoara prinsă pe ușă și-și văzu ochii, dar nu putut îndura propria privire. Doamna Barbalat apăru în prag, îmbujorată, făcîndu-și vînt cu o batistă dantelată:

— Ești bine, draga mea... Învîrtește-te.. Nu uita frazarea la prima replică... Ți-ar trebui puțin roșu. Vino aici... Ești palidă... Pe buze nu-i nevoie...

Ana se apropie supusă și profesoara, după ce scotoci în poșeta-i uriașă, scoase cutioara căutată. In timp ce-i înroșea ușor fața îi comunica că e „un roșu" străin, vienez, pe care-l are de mulți ani, imposibil de găsit azi, draga mea... Era metoda ei de relaxare a actorului înainte de a intra pe scenă. Ana nu auzea decît întrebarea chinuitoare. O sonerie anunță intrarea în scenă. Ana ieși repede, sui cîteva scări, trecu prin fața oglinzii mari și tresări văzîndu-se îmbrăcată în rochia albă cu broșa sticlind viu. „Sînt curată... Ca și Irina..." Ajunse pe scenă, ceva mai liniștită, simțind totuși că nimic nu s-a spulberat. O văzu pe Olga stînd la masă, aranjîndu-și caietele... Mașa, într-un fotoliu deschizînd o carte. Amîndouă se uitară la ea îngrijorate; după cortină, în sală se auzea un murmur surd care totuși o sperie. Ana se așeză în dreptul unei ferestre simulate, simți miros înțepător de vopsea și decoruri vechi.

Cortina se ridică și peste cîteva clipe o auzi pe Angela:

— *Acum un an chiar în ziua de 5 mai, de ziua ta Irina, a murit, tata...*

Vorbea rar, intimidată. Ana aruncă o privire în sală. Lume puțină. Rectorul — cu zîmbetul pe buze. Doctorul Baciu, lîngă el Stancu. Venise cu recomandarea pentru partid? Ana păli... Ei nu știu nimic...

— *...acum porți iar rochia albă. Obrazul îți strălucește din nou...*

Ana își repeta: „ei nu știu nimic"; ceva o încercuia și ea pricepea din ce în ce mai bine ce. Auzi sfîrșitul replicei Angelei și se întoarse, automat, spre ea spunînd primele ei cuvinte:

— *Ce rost are să ne amintim de toate acestea?*

Sună dogit, fals; auzi țîțîitul supărat al doamnei Barbalat, din culise. Era prima replică... In dreapta, în fund, intrară pe scenă Tuzenbach, Cebutîchin și Solionîi... Angela veni lîngă Ana:

— *Azi e cald... Să lăsăm deschise ferestrele...*

Ana o privea neclintit, cu o expresie rigidă. Irina se depărta de ea și ea înțelegea totul cu o luciditate înăbușitoare. Tot ce spunea părea străin de ea, nesigur, ca la o primă citire de text. Replicile despre plecarea la Moscova — cu care se gîndise să cucerească sala prin îndrăzneală — o înspăimînta pe ea însăși prin timiditatea lor. Îi era frică să se miște, să-și privească partenerii. Era singură. Cînd rosti cuvintele în care Irina punea tot ce avea mai bun: „*Ce vreme minunată! Nu știu de ce mi-e sufletul plin de bucurie!*", o văzu pe Maria Gabriș în culise mușcîndu-și înciudată batista. Ana se rezemă de fotoliul de lîngă fereastră. Mințea... Pentru prima oară apărea minciuna în creația ei... Se ferea de partid și Irina cerea cinste, curățenie... Nu, nu poți crea ferindu-te de partid... Nu poți crea înăbușindu-ți ura... Va spune totul. Altfel nu mai putea fi Irina, nici Zoia, nu mai putea fi niciodată artistă... Și dacă nu o vor mai primi candidată? Dacă nu o vor primi... Auzi glasul delicat al lui Negulescu în fund către Solionîi: „*Vorbești prostii...*" Îl văzu intrînd în scenă; Negulescu uitase să-și încheie nasturii de la gît și i se vedea mărul lui Adam: „*...azi vine în vizită Verșinin, noul comandant al bateriei noastre*"... Replica Olgăi: „*Să poftească. Sîntem bucuroase...*".

Apoi din culise, glasul suflerului:

— Irina, atenție: „*E bătrîn?*"

Ea era cu gîndul aiurea. Repetă mecanic: „*E bătrîn?*"; după replica lui Negulescu care cînta la pian — „*Vorbește cam mult...*" — știa ce urmează și spuse deajuns de neutru, aplecîndu-se spre el: „*E un om interesant?*" Repetaseră aici intrările de nenumărate ori...

Îl lăsă pe Negulescu să vorbească... Ea va spune totul. Tot ce o încercuia se spulbera. Parcă respira mai ușor; o învălui o căldură arzătoare... L-auzi limpede pe Tache sufleurul:

— Fii atentă, Ana, fii atentă... După Cebutîchin: *Ivan Romanovici, dragul meu Ivan Romanovici!*

Știa. Cebutîchin era în dreptul ei:

— *Și cum îți spuneam, se astupă sticluța cu un dop...* Urma monologul ei preferat, monologul ei, al Anei Milea...

— *Ivan Romanovici, dragul meu Ivan Romanovici!* Ana ocoli fotoliul, ușoară, liberă...

— *Ce-i fetița mea? Bucuria vieții mele!* Grozescu nu mai avea în voce asperitatea aceea pentru care se certaseră atîta...

Ana se lăsă în voia Irinei, fără teamă, cu acea încredere oarbă care o fascinase de cînd o cunoscuse:

— *Spune-mi te rog, de ce mă simt atît de fericită azi? Mi se pare că am aripi, că deasupra e cerul senin... albastru pe care plutesc păsări mari și albe... Spune-mi de ce... de ce...?*

Numai ea, Ana, știa de ce... Cebutîchin îi sărută mîna dreaptă, apoi — încet, după indicația severă a doamnei Barbalat — mîna stîngă: „*Păsărica mea albă!*"

— *Azi, cînd m-am deșteptat,* începu Ana sigură, *mi s-a părut deodată că totul s-a lămurit pentru mine în lume, că știu cum va trebui să trăiesc.* (Rosti ostentativ aceste cuvinte, cu o îndrăzneală necunoscută sie însăși... Ar fi vrut să le repete...) *Ivan Romanovici, dragul meu, am impresia că știu tot!* (Se opri și doar bătăile inimii o speriară...) Știu tot și voi învinge! (Cuvintele acestea nu erau în text, îi veniră pe buze, așa... Tache îi șopti răspicat: „Omul e dator să muncească"... (Credea că ea nu știe rolul). *Omul e dator să muncească, să se trudească cu sudoarea frunții și să nu țină seamă de ceea ce este sau de felul cum este...* (Cîteva aplauze. Un sîsîit prelung de protest. O voce: „„Sîntem la repetiție, tovarășe!" Ana se simțea dusă înainte, de tot ce era în ea...). *Asta e tîlcul și țelul vieții, în asta constă fericirea, încîntarea ei!* Aceasta e tîlcul vieții și nu se poate să nu învingem! (Nici aceste ultime cuvinte nu erau în text. Le rostise pentru că trebuia, trebuia cu orice preț).

Deodată, din culise, răsună glasul mîniat al doamnei Barbalat:

— Imposibil, în condițiile astea o repetiție generală e imposibilă... Apăru pe scenă, congestionată, cu nelipsita batistă dantelată în mînă. Habar n-ai rolul, draga mea... Habar n-ai... Inventezi pur și simplu... Domnule rector, Cehov nu are nevoie de adăugiri, de stridențe...

— Era foarte bine... strigă cineva din sală. Se făcu gălăgie. Cîțiva plecară repede. Ana o căută din ochi pe Maria. Nu o găsi. Privi spre Stancu. El zîmbea liniștit, inexplicabil de liniștit. Ce se întîmpla cu ea? Nu făcuse nimic din cele ce trebuia să facă. Lazăr o aștepta... Lazăr era încă liber...

—Să ținem o mică ședință peste 15 minute, anunță rectorul, împăciuitor ca deobicei.

Fetele plecară de pe scenă, plîngînd de furie: „Așa e ea întotdeauna... Nu are pic de talent"...

— Nu știe să-și ascundă neliniștile... Vine cu ele pe scenă. Foarte grav pentru o artistă... comenta Negulescu, intrînd cu Grozescu în culise.

— Sigur... Nu poți face nimic dacă nu înțelegi că în artă trebuie să te obiectivizezi, filozofa pretențios Grozescu.

Ana era singură pe scenă, așezată în fotoliul Irinei de lîngă fereastra simulată... Lazăr era încă liber... Lazăr era încă liber...

Stancu și Maria Gabriș apărură lîngă ea.

— Ce-i cu tine? Spune, ce-i cu tine? o îmbrățișa Maria, respirînd greu. Aseară, era totul perfect... Ce-i cu tine? Ea se desprinse din brațele Mariei și o privi în ochi:

— Trebuie să mergem la hotel „Unirea"... Fratele meu Lazăr trebuie arestat. E spion... Mai mult ca sigur, e spion.

Stancu era lîngă ea. Nu scotea recomandarea. „O voi primi vreodată?" se gîndi Ana, ciudat de **liniștită.**

Expoziția de artă grafică

Nivelul înalt la care se prezintă multe din lucrările expuse în cadrul Expoziției de artă grafică 1954, deschisă în decada manifestărilor culturale, în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre, reflectă progresele pe care le-a făcut în anii de după eliberare acest important sector al plasticii noastre.

In expoziția de la Dalles sînt prezenți alături de o seamă de artiști bine cunoscuți cum ar fi J. Steriadi, I. Iser, Schweitzer-Cumpăna, Octav Angheluță, M. H. Maxy, numeroși tineri graficieni care au cu această ocazie încă un prilej să se afirme.

Numeroasele lucrări expuse aparțin diferitelor ramuri ale graficii — grafica de șevalet, afișul, caricatura, ilustrația de carte etc.

Printre lucrările expuse se remarcă ilustrațiile la cartea maestrului Mihail Sadoveanu „Istorisiri vechi și nouă" realizate de Jules Perahim și cele ale lui Aurel Stoicescu la romanul „Stepan Razin" de S. Zlobin. Ambii artiști vădesc reale calități de sintetizare și adîncire a ideilor cuprinse în carte, de surprindere a momentelor tipice. Datorită preocupării lor pentru viața interioară a personajelor, multe din aceste ilustrații se întipăresc adînc în mintea privitorului.

Acuarelele expuse de Mutzner Samuel te impresionează mai ales prin felul în care artistul folosește culoarea pentru a reda cîteva scene de iarnă.

Îți atrag de asemenea atenția seria de tablouri semnate de Gh. Ivancenco. Ele înfățișează diferite aspecte ale orașului București, artistul reușind să redea atmosfera proprie Capitalei noastre, transformările ce se petrec în înfățișarea sa.

Desenatoarea Marcela Cordescu expune o serie de ilustrații de cărți pentru copii. Claritatea cu care se exprimă artista, coloritul viol precum și expresivitatea figurilor, vor produce desigur multă bucurie micilor cititori.

Primul nostru clișeu este o reproducere după desenul lui Dan Hatmanu intitulat „Trîntă dreaptă", lucrare care se distinge printr-un humor deosebit de cald, prin firescul și spontaneitatea mișcării.

A doua reproducere înfățișează una din ilustrațiile lui J. Perahim la cartea „Istorisiri vechi și nouă" de Mihail Sadoveanu.

Impotriva tărăgănelii în selecționarea propagandiștilor

Cu prilejul analizării anului de învățămînt politic 1953-1954 de către comitetul raional U.T.M. Bîrlad s-a precizat cu claritate că una din cauzele principale care a dus la desfășurarea nesatisfăcătoare a cercurilor și cursurilor politice în organizațiile de bază U.T.M. din raion a fost tocmai selecționarea și recrutarea formală, fără spirit de răspundere, a propagandiștilor.

Se știe că propagandistul este figura centrală în învățămîntul politic. El este acela care conduce, îndrumă și coordonează activitatea cursanților, acela care din cunoștințele lui trebuie să împărtășească membrilor cercului, să-i ajute să le însușească. Tocmai de aceea este necesar ca propagandistul să posede cunoștințe cît mai multe, să fie bine pregătit din punct de vedere politic și ideologic.

Propagandistul este omul care știe să se apropie cu dragoste de tovarășii săi și-i ajută să capete noi cunoștințe politice și culturale.

Fără să țină seamă de aceste calități pe care trebuie să le aibă un propagandist, comitetul raional U.T.M. a recrutat anul trecut propagandiști la voia întîmplării fără spirit de răspundere, n-a discutat cu ei pentru a le cunoaște calitățile și nivelul politic. Rezultatele unei asemenea munci formale s-au văzut. Mai mult de jumătate din cercurile și cursurile politice s-au desființat în cursul anului. În urma analizei făcute ar fi fost de așteptat să se ia măsuri care să ducă la îndreptarea muncii și să asigure buna desfășurare a noului an de învățămînt.

Tovarășul Usturoi Mărgărit, secretarul cu problemele de propagandă al comitetului raional U.T.M. Bîrlad, fiind întrebat care este situația pregătirii deschiderii noului an de învățămînt politic, a dat un răspuns frumos:

„Invățînd din experiența anilor trecuți — spune tovarășul Usturoi — noi am luat măsuri încă din cursul lunii mai pentru instruirea activiștilor cu sarcinile ce le stau în față în vederea recrutării și selecționării propagandiștilor. Ședința biroului raional în care s-a analizat desfășurarea învățămîntului politic a constituit pentru noi un prețios ajutor. In cadrul acestei ședințe au fost luate hotărîri concrete care vor duce nemijlocit la schimbarea situației proaste din anul trecut a învățămîntului politic.

Pînă la data de 15 iulie, așa cum prevede hotărîrea biroului raional, noi vom recruta toți propagandiștii pentru formele de învățămînt politic".

Dar cîtă deosebire există între cele spuse de tov. Usturoi și realitate! Pînă la 12 iulie comitetul raional U.T.M. Bîrlad nu a făcut aproape nimic pentru a recruta, selecționa și instrui pe noii propagandiști.

Este interesant de știut, de ce comitetul raional U.T.M. Bîrlad nu a recrutat încă propagandiști. După tovarășul Usturoi motivele sînt „obiective". La sate n-au fost recrutați propagandiști, pentru că — spune el — tinerii nu sînt suficient de pregătiți. De unde oare această neîncredere în capacitățile tinerilor, aceste afirmații false, străine de organizația noastră? Faptele au dovedit nu odată că la sate sînt tineri buni, cu dragoste pentru învățătură, care trebuiesc doar ajutați și îndrumați pentru a-și ridica nivelul politic, ideologic și cultural.

La sate, tovarășul Usturoi a găsit un motiv că n-are tineri pregătiți și de aceea nu a recrutat propagandiști. Dar în fabrica de confecții „Proletarul Roșu", de pildă, ce motive găsește tovarășul Usturoi? Din cei aproape 500 de tineri nu este niciunul pregătit pentru a conduce un cerc politic? Sînt, cum să nu fie tineri buni și capabili, dar comitetul organizației de bază U.T.M. n-a fost îndrumat că trebuie să selecționeze și să recruteze propagandiști. Această situație se petrece de fapt și în alte organizații de bază unde activiștii comitetului raional nici n-au pomenit de noul an de învățămînt politic ori de recrutarea propagandiștilor. Ce au așteptat tovarășii activiști? Sarcini speciale? Este doar un fapt știut că în fiecare toamnă începe un nou an de învățămînt politic.

Munca formală a comitetului raional, care n-a ținut seama de posibilitățile reale ale organizațiilor de bază, a făcut ca în raionul Bîrlad pînă la o dată destul de tîrzie să fie selecționați doar 4 propagandiști în loc de 107 cîți și-au propus.

Comitetul raional U.T.M. Bîrlad ar trebui să știe de acum că succesul învățămîntului politic al tineretului este strîns legat de selecționarea, recrutarea și pregătirea din timp a propagandiștilor. Tărăgănarea selecționării și recrutării propagandiștilor aduce mari daune pregătirii în bune condițiuni a noului an școlar în învățămîntul politic U.T.M.

In satele raionului Bîrlad, în G.A.S.-uri și în G.A.C.-uri sînt mulți tineri fruntași în producția agricolă. Sînt de asemenea numeroși utemiști intelectuali, cu bogate cunoștințe politice și culturale. Din rîndurile acestor tineri pot fi selecționați numeroși tineri corespunzători pentru munca de propagandist.

Comitetul raional U.T.M. Bîrlad trebuie să îndrume comitetele organizațiilor de bază U.T.M. să-și îndrepte atenția spre acești tineri, să-i selecționeze și să-i recruteze ca propagandiști la cercurile și cursurile politice și să se ocupe totodată de creșterea lor.

Timpul scurt ce a mai rămas pînă la data începerii instruirii propagandiștilor de la sate cere ca activiștii comitetului raional U.T.M. Bîrlad și în special tov. Usturoi, secretar cu problemele de propagandă, să treacă la o muncă serioasă de selecționare și recrutare a propagandiștilor, să instruiască concret fiecare organizație de bază pentru a avea garanția că noul an de învățămînt politic se va începe și se va desfășura bine.

BOLEA MANOLACHE

Frumoasă este munca de electrician! Complicatele aparataje, rețele și instalații electrice trebuesc foarte bine executate.

In fotografie, utemistul Gheorghe Dumitru, maistru electrician la oficiul recuperări secundare de la schela Moinești, conduce cu mîini sigure stația de transformare de înaltă tensiune.

In acest fel, curentul aleargă și de aici mai departe fără a produce vreun scurt circuit pe traseu.

Telegrame primite cu ocazia zilei de 23 August

Către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei, Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez trimite Partidului Muncitoresc Romîn și poporului romîn felicitări călduroase și frățești.

În decursul celor 10 ani, poporul romîn, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, a zădărnicit toate uneltirile și sabotajele reacționarilor dinăuntrul și din afara țării, a înfăptuit cu succes toate reformele și transformările democratice și a obținut realizări strălucite în construcția socialistă. Poporul chinez se bucură din adîncul inimii de realizările obținute de către poporul romîn în domeniul politic, economic și cultural și le urmărește cu un sentiment frățesc.

Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez urează Partidului Muncitoresc Romîn succese tot mai mari în munca de conducere a poporului romîn pe calea construirii socialismului și a apărării cauzei păcii în întreaga lume.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST CHINEZ

PEKIN 21 august 1954

Tovarășului dr. PETRU GROZA

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

De ziua marii sărbători naționale a Republicii Populare Romîne, permiteți-mi, tovarășe Președinte, să vă transmit din partea poporului ungar și a mea personal urările mele fierbinți.

Doresc din toată inima poporului romîn frate noi și mari succese în munca sa creatoare pentru înflorirea patriei sale, pentru continua creștere a nivelului de trai și pentru menținerea păcii.

DOBI ISTVAN
Președintele Consiliului Prezidențial al Republicii Populare Ungare

Tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

București

Cu ocazia marii dv. sărbători naționale, trimit salutul meu fierbinte poporului romîn, guvernului și dv. personal, tovarășe președinte. Succesele însemnate obținute de poporul romîn frate în construcția patriei sale însuflețesc întregul popor maghiar cu un entuziasm sincer. Sînt convins că prietenia de nezdruncinat dintre popoarele noastre va contribui în viitor și mai mult la succesele construcției noastre socialiste și la lupta pentru apărarea păcii, pe care o ducem împreună în rîndurile lagărului păcii în frunte cu Uniunea Sovietică.

NAGY IMRE
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare

Tovarășului dr. PETRU GROZA

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Permiteți-mi, tovarășe Președinte, să vă transmit din partea Adunării Populare a Republicii Populare Albania, Dv. și prin Dv. Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, cel mai fierbinte salut cu ocazia celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei de către glorioasa Armată Sovietică.

Exprimînd marea bucurie a poporului albanez față de succesele uriașe obținute în decursul acestor zece ani de viață liberă de poporul romîn iubitor de pace, Prezidiul Adunării Populare a Republicii Populare Albania urează poporului frate romîn noi succese și mai mari în construcția socialismului și în lupta pentru apărarea păcii.

HADJI LESI
Președintele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Albania

Tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

București

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei de către glorioasa Armată Sovietică, permiteți-mi, tovarășe Președinte, să exprim cele mai cordiale salutări și felicitări din partea poporului albanez, din partea guvernului său și din partea mea personal. Poporul albanez a urmărit și urmărește cu bucurie și deosebit interes uriașele succese obținute de poporul romîn iubitor de pace în decursul celor 10 ani de la eliberare și este convins că Republica Populară Romînă va obține victorii noi și mai strălucite pe drumul construirii socialismului. Să trăiască și să se întărească prietenia dintre popoarele noastre frățești care, umăr la umăr, în prietenie de nezdruncinat cu eliberatoarea lor comună, marea Uniune Sovietică, luptă pentru asigurarea păcii și colaborarea dintre popoare.

MEHMET ȘEHU
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania

Domnului dr. PETRU GROZA

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Cu ocazia aniversării sărbătorii naționale a Romîniei, am plăcerea de a trimite Excelenței Voastre urările mele cele mai sincere pentru fericirea Dv. personală, precum și urările de bună stare către țara D-voastră, pe care le fac în numele poporului argentinian.

JUAN PERON
Președintele Republicii Argentina

Telegrama Președintelui Republicii Italiene

Excelenței sale dr. PETRU GROZA

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Aniversarea sărbătorii naționale îmi oferă o ocazie plăcută pentru a vă exprima, Domnule Președinte, în numele țării mele și al meu personal, urări călduroase pentru prosperitatea poporului romîn și pentru fericirea personală a Excelenței Voastre.

LUIGI EINAUDI

Excelenței sale Domnului dr. PETRU GROZA

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Excelență,

Am onoarea a comunica că am primit instrucțiuni de a transmite Excelenței Voastre, în numele Președintelui și poporului Statelor Unite ale Americii, cele mai bune urări poporului Romîniei, cu ocazia acestei aniversări.

Primiți, Excelență, asigurarea considerațiunii mele celei mai distinse.

RICHARD FUNKHOUSER
Insărcinat cu Afaceri a. i.

Domnului SIMION BUGHICI

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

București

Cu ocazia celei de a 10-a aniversări a zilei în care glorioasa Armată Sovietică a eliberat Romînia de sub jugul fascismului german și în care forțele patriotice ale poporului Dv. au doborît dictatura antonesciană, îmi permit, mult stimate Domnule Ministru, să vă transmit cele mai sincere salutări și cele mai bune urări de fericire.

Poporul romîn poate să întîmpine cu mîndrie și bucurie măreața sa sărbătoare.

În cei zece ani care au trecut, poporul romîn a realizat cu o energie și cu un entuziasm demn de admirat importante succese în construcția patriei sale. Toți germanii iubitori de pace urmăresc cu bucurie și interes marile realizări ale poporului Dv.

Apartenența comună la lagărul mondial al păcii în frunte cu Uniunea Sovietică, politica externă a guvernelor noastre îndreptată în spre securitatea colectivă europeană și sprijinul acordat de către poporul Dv. luptei poporului german pentru unitatea națională, adîncesc și întăresc relațiile prietenești dintre popoarele noastre.

Vă trimit cele mai bune urări pentru munca Dv. viitoare și pentru Dv. personal și îmi permit, mult stimate Domnule Ministru, să vă exprim deosebita mea considerație.

Dr. LOTHAR BOLZ
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Democrate Germane

Insemnări dintr-o tabără internațională de pionieri

In vara acestui an, la Zăbala, în Regiunea Autonomă Maghiară, s-au întîlnit pionieri din R.P.R., R.P.D. Coreeană, din Finlanda, Austria și Germania occidentală.

Săptămîni de-a rîndul a domnit aici voioșia, jocul și cîntecul.

In zilele însorite de vară petrecute în tabăra de la Zăbala, pionierii din diferitele țări, au legat prietenii durabile, și-au împărtășit unii altora din experiența lor.

Pionierii s-au întors acasă odihniți, voioși, cu mai multe cunoștințe și forțe proaspete pentru noul an școlar.

Redăm mai jos cîteva aspecte din timpul acestor zile de tabără.

„Azi vin austriacii, iar mîine germanii!"... Vestea, fără să fie tradusă, e înțeleasă și primită cu urale de romîni, de finlandezi și coreeni — care au sosit mai repede în tabără.

Membrii colectivului de conducere al unității, însoțiți de interpreți ca la o conferință internațională țin o adunare. Discută cum să-i primească pe prietenii austriaci.

— Careu pe platou... Toți în uniforme! Gardă la poartă.

— Freundschaft! Prietenie! Din primele clipe austriacii se simt de parcă ar fi fost în tabără din prima zi. Deși au făcut cale lungă și sînt destul de osteniți, nici nu vor să audă de somn.

„Păcat că e greu să ne înțelegem cu ei; puțini cunoaștem limba germană" — spun pionierii noștri. Deodată se află că un pionier austriac știe rusește. Limba rusă au învățat-o ai noștri la școală. Le e mai ușor să se înțeleagă. Pionierul austriac e deci căutat și asaltat cu întrebări.

★

Obiceiul în tabără era așa: nu trecea nimeni la poartă înainte de a face o gargară. Ba chiar și în tabără, înainte de masă, gargara nu poate fi uitată. Tovarășii doctori sînt neînduplecați în privința asta.

De aceea s-a discutat mult înainte de au sosit austriacii și germanii:

— Ii lăsăm să intre fără gargară?

— Nu se face. Chiar de la poartă, înainte de a schimba și noi, colo, o insignă — hop! gargară...

Așa a rămas; la poartă să nu facă gargară — dar înainte de masă să facă — fără nici o discuție.

★

Meci de volei: Finlanda — combinata R.P.R.-R.P.D. Coreea. Terenul, galeria numeroasă, arbitrii gravi — toate ca la un adevărat meci internațional.

Finlandezii, înalți, blochează ușor, trag puternic și plasat — se pare că vor cîștiga.

Pasionat de joc, mînios că echipa combinată e pe punctul de-a pierde — un jucător romîn cere să fie schimbat un jucător coreean din echipă.

Dar parcă înțeleși dinainte, toți cei de pe margini îl încurajează grozav pe pionierul coreean.

Nu se știe dacă l-a ajutat încurajarea zgomotoasă a galeriei, dar coreeanul îndîrjit a tras la bombe, decizînd chiar el al doilea set pentru combinată.

Rezultatul final a rămas 1-1 — pentru că s-a înserat și jocul nu mai putea fi continuat. Cine a învins? Ca-ntotdeauna — prietenia.

★

Cînd se împarte felul doi la masă, începe să se împartă, deobicei, și poșta: teancul de scrisori și ziare.

— O telegramă pentru Magdalena!

„Ce veste? Ce scrie în telegramă?" Părinții Magdalenei sînt tare îngrijorați. Nu le-a scris fata de cînd a plecat de-acasă.

Cît ar fi de bună prăjitura, pionierii o lasă în farfurie și s-apucă s-o certe.

Supărarea trece numai cînd Magdalena scrie o scrisoare, chiar acolo la masă, — că e bine, cum nici nu se poate mai bine. Și ca să fie liniștiți părinții, scrisoarea o semnează mai mulți și o aruncă imediat în lădița din fața cabanei.

Brătan Ioan, băiat de colectiviști din Breștea, raionul Deta, e de gardă la debarcader. Mai are aproape două ore.

Își privește tovarășii cum fac baie, cum se plimbă cu bărcile; își aruncă privirea și dincolo — spre umbrarele în care-s adăpostite cercurile de aero-modelism, literar, științele naturii... Deși s-ar duce și el la un cerc, ar face și el baie — iar soarele dogorește cumplit — nici nu-i dă în gînd să se clintească din gardă. Își permite doar atît — să se plimbe pe scîndurile debarcaderului, însă numai cîțiva pași — cu o trotinetă.

De pe-acum iți dai seama. Poți să ai încredere in asemenea pionieri. Cînd va crește mai mare, Ioan va ști să păzească și hoida colectivei și hotarul patriei.

★

Intîmplarea a făcut ca Hienonen Maire — instructoarea finlandeză, să împlinească 20 de ani tocmai aici în tabăra internațională. Credea că asta n-o va ști decît ea...

Dar seara, cînd s-a aprins focul de tabără în poiana de după castel, înainte ca lotul finlandez să-și înceapă programul, o pionieră de-a noastră a anunțat tuturor evenimentul aniversării.

Toți au început să cînte „Mulți ani trăiască", toți au alergat la Maire s-o felicite. Și a sosit în poiana luminată de focul vesel și un tort mare, mare ca și bucuria Mairei.

★

Răsfoind peste ani jurnalul cu însemnări, pionierii din diferitele țări, care și-au petrecut o parte din vacanța de vară a acestui an în tabăra internațională de la Zăbala, își vor reaminti de excursiile făcute, de felul cum au fost primiți, de atîtea alte lucruri frumoase. Din albumul cu poze le va zîmbi chipul prietenului romîn, austriac, german, coreean, sau finlandez.

Zilele petrecute în tabără vor fi neuitate pentru totdeauna.

ȘERBAN VOICU

Vizite ale delegației sovietice

In cursul zilei de vineri, N. M. Șvernik, conducătorul delegației Uniunii Sovietice aflată în țara noastră cu prilejul zilei de 23 August, G. I. Rudi și general colonel F. I. Golikov, membri ai delegației, au vizitat orașul și portul Constanța.

Delegația sovietică a fost însoțită de tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioroș, St. Moraru, C. Popescu, precum și de ambasadorul Uniunii Sovietice în R.P.R., L. G. Melnikov.

Oaspeții au vizitat diferite întreprinderi industriale, instituții social-culturale și case de odihnă.

Oaspeții au vizitat de asemenea o stațiune experimentală agricolă.

(Agerpres)

Informații

Facultățile de hidroameliorații și geodezie din Galați anunță că în ziua de 1 septembrie a. c. se va da un nou examen de admitere. Inscrierile se primesc pînă în ziua examenului.

★

Universitatea „C. I. Parhon" din București, aduce la cunoștința celor interesați, a urma cursurile serale și cursurile fără frecvență, următoarele:

a) *Cursuri serale:* Pentru cursurile serale de la Facultatea de Matematică-Fizică și Facultatea de Biologie (secția Șt. Naturale și Geografie), se va ține un nou examen în ziua de 10 septembrie 1954. Cererile de înscriere se vor depune pînă la data de 9 septembrie 1954.

b) *Cursuri fără frecvență:* Inscrierile pentru examenul de admitere la cursurile fără frecvență la facultățile de: Matematică-Fizică, Biologie (secția Șt. Naturale-Geografie), Filologie (secția limbă romînă și istorie) și Științe Juridice, continuă.

Examenul de admitere se va ține între 10—17 septembrie a.c. Inscrierile se fac la secretariatele respective și anume: Facultatea de Matematică-Fizică, str. Academiei nr. 14; Facultatea de Biologie, Spl. Independenței nr. 93; Facultatea de Filologie, str. Edgar Quinet nr. 7; Facultatea de Șt. Juridice, b-dul 6 Martie nr. 64.

Inflorirea avutului obștesc — principala preocupare

La gospodăria colectivă din Suciul de Sus, regiunea Baia Mare, nu vin regulat la muncă toți colectiviștii.. Cîțiva nu vin de loc, lucrînd în alte locuri.

E firesc să se întrebe conducerea gospodăriei și comitetul organizației de bază U.T.M. de ce acel număr de colectiviști nu vin la muncă, să cerceteze cauzele acestei situații. Mai cu seamă că gospodăria colectivă e calea prin care mulți țărani muncitori din sat și-au îmbunătățit simțitor condițiile de viață. Bizo Ion, Ungur Maftei, utemistul Burzo Gavrilă cît și alții, cărora înainte nu le ajungeau cerealele recoltate pe pămînturile lor, cînd lucrau în gospodăria individuală, acum au de prisos și vînd cereale. Fără îndoială că trebuie ținut seama de influența factorilor din afara gospodăriei în aprecierea acestei situații și, în mod special, de mașinațiile chiaburilor. Trebuie ținut seama de obișnuințele din viața unor colectiviști, foste zilieri, care primeau aproape zilnic plata; trebuie ținut seama de încercările chiaburilor de a oferi colectiviștilor sume mari de bani pentru a-i atrage să lucreze pe loturile lor, cît și de alte mîrșăvii. Toate acestea își exercită înrîurirea asupra unor colectiviști mai înapoiați. Ar fi greșit însă să nu se ia în seamă și condițiile interne ale gospodăriei care înlesnesc exercitarea influenței din afară.

Stricta ținere a evidenței muncii — cantitativ și calitativ — s-a dovedit a fi un factor stimulativ de prim ordin în gospodăria colectivă. A ști cît a lucrat exact fiecare colectivist, a stîrpi lucrul de mîntuială, a răsplăti după felul cum a lucrat, după strădania depusă — este în primul rînd un îndemn pentru fruntași de a munci necontenit mai bine, de a-și spori interesul pentru introducerea metodelor înaintate și un avertisment pentru leneși și chiulangii, un semnal, — că zicala „cine muncește, mănîncă" nu e o vorbă goală în gospodăria colectivă ci o călăuză în aprecierea muncii. Uneori s-a încălcat acest principiu în gospodăria colectivă din Suciul de Sus. În anii trecuți, brigadierii nu țineau exact evidența zilelor-muncă, desconsiderau partea calitativă, treceau zile-muncă unora care absentau. Împotriva acestora nu s-au luat măsuri atunci cînd trebuia, ceea ce a făcut ca întîmplările de acest soi să continuie. Se vede însă acum hotărîrea din partea conducerii gospodăriei pentru înlăturarea fenomenelor nesănătoase din munca de evidență. Fostul brigadier Rapan Petre a fost sancționat pentru neglijența de ținere a evidenței.

O evidență reală este determinată însă de modul de organizare a muncii în gospodărie, de existența unor brigăzi de producție, de existența unor echipe răspunzătoare de anumite culturi. de anumite suprafețe de teren. Dacă brigadierul și șeful de echipă primesc anumite culturi și suprafețe și le încredințează colectiviștilor pentru a le lucra, este cu putință o evidență reală. Din păcate în anii trecuți echipe n-au existat, brigăzile n-au lucrat organizat, s-a lucrat mai mult de-a valma. Acum se lucrează mai bine, dar situația brigăzilor este încă departe de a mulțumi. Brigadierul nu organizează încă munca bine, nu se folosește de ajutorul șefilor de echipă. Răspunderea pentru executarea proastă a unor lucrări este încă slabă, indicațiile brigadierilor nu sînt respectate îndeajuns.

În organizarea gospodăriei colective trebuie dată o mare atenție dezvoltării cît mai multor ramuri de producție, dezvoltării multilaterale. Crearea de ferme pentru creșterea animalelor, păsărilor, a stupinelor, a atelierelor de fierărie, tîmplărie etc., reprezintă un izvor important de fonduri pentru nevoile gospodăriei și ale colectiviștilor și, în ultimă instanță, pentru creșterea belșugului gospodăriei. Gospodăria din Suciul de Sus crește vaci de lapte, oi, porci, dar în mică măsură, iar metodele de creștere folosite nu sînt încă cele mai înaintate. Productivitatea animalelor e încă scăzută. De la 133 de oi mulgătoare se obține anual o cantitate de brînză de circa 3 kg. pe cap de animal, ceea ce reprezintă foarte puțin. Gospodăria nu folosește condițiile foarte potrivite pentru creșterea păsărilor și a albinelor, pentru dezvoltarea pisciculturii. Ca urmare, veniturile gospodăriei nu cresc simțitor de pe urma creșterii animalelor iar avansul de 0,50 lei la ziua-muncă, dat o singură dată pînă acum în acest an, este cu totul neîndestulător. Slăbiciunile în organizarea și evidența muncii, precum și în domeniul dezvoltării multilaterale a gospodăriei au făcut cu putință ca influența din afară și mașinațiunile chiaburilor să găsească cîmp prielnic de acțiune. Fără examinarea atentă, aprofundată, a acestor elemente, o analiză destinată înlăturării lipsurilor din gospodărie nu poate fi completă și în întregime eficace.

Se înțelege că lichidarea acestor nereguli va determina întărirea gospodăriei, grăbirea ritmului ei de dezvoltare. Analiza care s-ar face în acest sens trebuie să cuprindă din partea organizației U.T.M. și o ascuțită privire critică asupra muncii politice dusă în rîndul tineretului, căci agitatorii utemiști și utemiștii, cel mai adesea, nu explică tineretului politica partidului, nu iau atitudini față de lipsuri sau, dacă o fac, o fac foarte slab. Comitetul organizației de bază U.T.M. nu se orientează suficient asupra repartizării la muncă a unor utemiști și tineri, nu dă ajutor organizației de partid în mobilizarea colectiviștilor la muncă. Explicația acestei situații se găsește și în ajutorul cu totul slab dat de comitetul raional U.T.M., care nu a înțeles la timp că s-a făcut o greșeală alegîndu-se secretar un pădurar, un om prezent la pădure dar nu în gospodărie; care nu a înțeles că principalul în activitatea organizației de bază U.T.M. din gospodăria colectivă din Suciul de Sus, pe baza specificului locului, îl constituie mobilizarea la muncă a tineretului și a celorlalți colectiviști. Foarte greu se mișcă și acum comitetul raional U.T.M. Tg. Lăpuș în rezolvarea stării de lucruri de la organizația din gospodăria colectivă Suciul de Sus.

Elementul principal în discuția pentru o rapidă dezvoltare a gospodăriei colective din Suciul de Sus îl constituie însă direcția în care se dezvoltă gospodăria. Pămînturile gospodăriei se află pe văile de la poalele munților Țibleș. Pămîntul, în general, este fertil.

Gospodăria dispune de circa 207 hectare de teren, dintre care 122 hectare arabil și 85 hectare fînețe. În gospodărie sînt înscrise 74 de familii.

Prin planul de producție întocmit sub îndrumarea tehnicienilor secției agricole a sfatului popular raional Tg. Lăpuș se prevede, de pildă, în acest an cultivarea a 25 hectare cu porumb și a 31 hectare cu grîu. Restul se cultivă cu secară, ovăz, legume, etc. Planul prevede și măzăriche și multe alte culturi.

Este cea mai chibzuită această orientare? Să vedem. Mai întîi, planul este foarte pestriț, cuprinzînd foarte multe culturi. Al doilea. Să presupunem că de pe 31 hectare cu grîu se culege o recoltă medie — bună pentru partea locului — de 1300 kg. În total se strîng 40.300 kg. Din acestea se opresc pentru viitorul an cîte 120 kg. sămînță grîu de fiecare hectar — la 30 de hectare 3600 kg. Mai rămîn 36.700 kg. Se mai oprește și fond de 2 la sută și fond de rezervă, se mai plătește cota și munca la batoză și rămîn într-un caz foarte bun 33.000 kg. grîu pentru a fi împărțite membrilor. La 74 de familii — făcînd socoteala în general — ar reveni cîte 446 kg. ceea ce foarte greu ar reprezenta hrana a 2 membrii de familie pe timp de un an. Deci 30 de hectare de grîu sînt cu totul insuficiente pentru a acoperi nevoile de pîine ale colectiviștilor. Situația va fi și mai proastă dacă vom face o socoteală similară în legătură cu cultura porumbului.

Așa dar cultura cerealelor nu e rentabilă. Deci a face din ea o ramură de bază înseamnă a proceda greșit. Cum se face totuși că unii colectiviști au primit cereale de au putut să și vîndă? Explicația stă în faptul că circa 20 de familii n-au participat la munca gospodăriei, iar familiile care au putut să vîndă au avut un număr mare de zile-muncă.

Atunci în ce direcție trebuie să se dezvolte gospodăria? Gospodăria are deja 85 de ha. de fînețe, de pe care se pot hrăni multe animale. Baza furajeră poate fi extinsă reducîndu-se serios — și aceasta fără pagube — terenul destinat altor culturi. Există deci posibilități foarte bune pentru creșterea animalelor. Specializarea gospodăriei în dezvoltarea creșterii animalelor — aceasta este calea pe care trebuie s-o apuce gospodăria colectivă din Suciul de Sus. Se poate menționa că, pe lîngă condițiile foarte favorabile de creștere a animalelor, există și piețe apropiate de desfacere imediată a produselor.

Și e bine ca pe calea specializării în direcția creșterii animalelor gospodăria colectivă din Suciul de Sus să pornească cît mai curînd. Căci această cale duce la folosirea unor uriașe resurse naturale existente în partea locului, la ridicarea serioasă a rentabilității gospodăriei, la atragerea tuturor membrilor la muncă, la consolidarea neîncetată a gospodăriei.

Se impune, cu acest prilej, ca tehnicienii sfatului popular raional să se debaraseze de prostul obicei de a întocmi planuri în biroul lor, fără analiza situației locale, să se lepede de birocratism.

Acestea sînt cîteva elemente care nu pot lipsi dintr-o analiză a gospodăriei colective din Suciul de Sus.

PETRE NIȚA

O pagină glorioasă din istoria poporului cehoslovac

Răscoala națională slovacă

La 29 august se împlinesc zece ani din ziua cînd a început răscoala națională slovacă pentru eliberarea de sub jugul fascist. Aceasta este una din paginile glorioase ale istoriei poporului cehoslovac.

Imperialiștii germani au depus mari eforturi pentru a tîrî poporul slovac în coaliția hitleristă. După ce au creat „statul slovac"-marionetă, după ce au pus în toate posturile de stat agenți de-ai lor, fasciștii germani intenționau să semene vrajbă între popoarele ceh și slovac, să ațîțe patimi naționaliste în rîndurile poporului slovac și să-l silească să participe activ în război de partea Germaniei fasciste. Cu toate acestea, planurile imperialismului german au suferit un eșec total.

Sub conducerea Partidului Comunist, poporul slovac a dus lupta pentru eliberarea sa națională. Această luptă a luat un avînt deosebit de larg și forme extrem de active după ce Germania hitleristă a atacat în mod perfid Uniunea Sovietică.

O largă mișcare de partizani, greve, diversiuni, sabotarea livrărilor obligatorii de produse alimentare, refuzul soldaților slovaci de a lupta pe frontul germano-sovietic împotriva Armatei Sovietice și trecerea militarilor slovaci de partea Armatei Sovietice — acestea au fost formele de luptă ale poporului slovac împotriva cotropitorilor hitleriști.

Pentru eliberarea patriei lor, mulți slovaci au dus o luptă eroică în rîndurile corpului cehoslovac, în detașamentele de partizani sovietici. Printre aceștia a fost și gloriosul fiu al poporului slovac, căpitanul Jan Nalepka, care a căzut eroic în lupta pentru eliberarea orașului sovietic Ovruci.

Victoriile Armatei Sovietice au exercitat o influență uriașă asupra dezvoltării mișcării de eliberare națională a popoarelor din R. Cehoslovacă.

În august 1944 a izbucnit răscoala generală a poporului slovac. La răscoala slovacă, condusă de Partidul Comunist, au luat parte mase largi de oameni ai muncii. În ajutorul răsculaților au venit mii de partizani cehi. Forța de masă și mai combativă a răscoalei au constituit-o detașamentele de partizani, formate din muncitori și țărani. Luptătorii cei mai plini de abnegație ai armatei răsculaților și reprezentanții revoluționari cei mai consecvenți ai puterii populare pe teritoriul cuprins de răscoală au fost comuniștii.

Împreună cu slovacii, au luptat în detașamentele de partizani un mare număr de cetățeni sovietici fugiți din captivitatea hitleristă, din ocnele fasciste.

Pe lîngă aceasta, un mare ajutor a dat poporului slovac Armata Sovietică. Poporul sovietic nu putea să nu acorde atenție cererii de ajutor a poporului slovac. Trupele Frontului I Ucrainean, care au venit grabnic în ajutorul răsculaților, au început asaltul trecătoarei Dukla. La 6 octombrie, după străpungerea unei linii puternic fortificate și după zdrobirea rezistenței hitleriștilor, trupele sovietice, luptînd în colaborare cu unitățile corpului cehoslovac, au ajuns la granița de stat a Cehoslovaciei și au început curățirea teritoriului Slovaciei de cotropitorii hitleriști.

Ofensiva Armatei Sovietice a sustras forțele principale ale armatei fasciste și a salvat poporul slovac de răzbunarea sîngeroasă a hitleriștilor. Guvernul Sovietic a dat răsculaților ajutor în mijloace materiale, armament, produse alimentare etc.

În această luptă comună împotriva dușmanului comun a luat naștere lozinca prieteniei de nezdruncinat dintre popoarele U.R.S.S. și Cehoslovaciei: „Pe veci cu Uniunea Sovietică!"

În contrast cu ajutorul prietenesc acordat de Țara Sovietică, cercurile imperialiste engleze și americane, care se temeau de victoria poporului răsculat, au dus o politică de subminare a răscoalei. Guvernul cehoslovac din emigrație, care se afla la Londra, a fost împotriva faptului ca trupele sovietice să acorde ajutor poporului slovac răsculat.

Răscoala slovacă a jucat un rol uriaș în destinele istorice ale popoarelor slovac și ceh. În flăcările ei s-a născut noul stat democrat-popular. Poporul slovac s-a pronunțat pentru un stat unit al celor două popoare slave frățești — ceh și slovac — pe o bază nouă, democratică, pe baza respectării specificului național și a drepturilor fiecăruia dintre aceste popoare, pe baza lichidării tuturor formelor de robire și asuprire socială, pe baza prieteniei trainice și a alianței cu U.R.S.S., pe baza colaborării cu celelalte popoare din lume.

Participarea largă la răscoală a țărănimii muncitoare din Slovacia, în condițiile rolului conducător al clasei muncitoare, a întărit alianța de luptă a clasei muncitoare cu țărănimea. Răscoala slovacă a fost una din premizele hotărîtoare ale întăririi ulterioare a alianței clasei muncitoare cu țărănimea sub forma Frontului Național al Cehilor și Slovacilor, a alianței care a devenit baza statului democrat-popular.

Răscoala slovacă a zădărnicit planurile hitleriștilor de a folosi poporul slovac împotriva Armatei Sovietice, a paralizat forțe însemnate ale armatei hitleriste și i-a dat lovituri puternice. Prin aceasta, poporul slovac a adus o mare contribuție la cauza victoriei asupra Germaniei fasciste.

Datorită victoriei repurtate de Armata Sovietică asupra Germaniei hitleriste, cauza pentru care poporul slovac a luptat eroic în anii ocupației fasciste a triumfat pe deplin. După ce s-au eliberat de sub jugul fascist, popoarele ceh și slovac au răsturnat puterea burgheziei și moșierilor, și au creat statul democrat-popular, care a devenit o verigă trainică a puternicului lagăr al păcii și democrației.

Divergențe de păreri asupra pactului S.E.A.T.O.

PEKIN 28 (Agerpres). — China Nouă transmite: Pe măsură ce se apropie conferința de la Manilla, divergențele de păreri asupra pactului SEATO între țările participante se adîncesc tot mai mult.

După cum se anunță din Manilla, Anglia și Franța nu sînt de acord cu Statele Unite și Filipinele, ca țările participante la pactul SEATO, să se oblige să întreprindă „acțiuni în mod automat și imediat" pentru a sprijini o eventuală agresiune americană. Ele doresc să-și limiteze obligațiile doar la „acțiuni voluntare".

Agenția Associated Press anunță din Manilla că Anglia a prezentat o serie de amendamente la proiectul tratatului SEATO, printre care excluderea Taivanului din zona în care trebuie să opereze viitoarea organizație agresivă.

Agenția United Press anunță din Londra că Anglia și S.U.A. nu se înțeleg nici în ce privește sediul comandamentului organizației SEATO. Anglia preferînd orașul Singapore, iar S.U.A. — Filipinele.

Agenția Reuter a anunțat din Wellington că la 24 august, Clifton Webb, ministrul Afacerilor Externe al Noii Zeelande, a declarat în parlament că țara sa „nu va lua nici o hotărîre pripită la conferința de la Manilla".

Pibul Songgram, premierul Tailandei, a declarat că Tailanda nu și-a luat obligații prealabile cu privire la conferința pentru SEATO.

Agenția France Press anunță din Caraci că la 23 august Mohammed Ali, primul ministru al Pakistanului, a declarat că Pakistanul nu a hotărît încă să adere la SEATO. În cercurile diplomatice din Caraci se exprimă teama ca nu cumva Pakistanul, singura țară participantă la conferința de la Colombo și care va veni la conferința pentru SEATO, să considere că „o strînsă colaborare" cu S.U.A. ar implica riscul unei „izolări și în viitor".

Încheierea lucrărilor sesiunii Consiliului U. I. S.

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința plenară din 27 august de închidere a sesiunii Consiliului Uniunii Internaționale a Studenților (U.I.S) a avut loc alegerea Comitetului Executiv și a Comitetului financiar ale U.I.S. pentru 1954—1955.

Președinte al U.I.S. a fost ales Giovanni Berlinguer (Italia), secretar general — Jiri Pelikan (Cehoslovacia), vicepreședinți ai U.I.S. — Tien Ten-min (China), Jorje Arellano (Ecuador), Dazari (India), Raisa Ablova (U.R.S.S.). Secretari ai U.I.S. au fost aleși Lionel Soto (Cuba), Constantin Telalov (Bulgaria), Arthur Pike (Australia), Viwoho Busono (Indonezia), Ko Tun Sen (Birmania) și reprezentantul studenților din Africa occidentală.

În Comitetul Executiv au intrat: Luis Azcarate (Spania republicană), Babak Sadek (Iran), Avad Bașir (Africa de nord), Mațumoto (Japonia), Janosz Pataki (Ungaria), Tadeusz Wegner (Polonia), Hamid Nadim (Liban), reprezentanții organizațiilor studențești din Mexic și Bolivia.

Dezbaterile din Adunarea Națională franceză

PARIS 28 (Agerpres). — În cursul după amiezii de sîmbătă, în Adunarea Națională franceză au început dezbaterile în legătură cu ratificarea „comunității defensive europene".

Primul a luat cuvîntul Jules Moch care a prezentat un raport în numele comisiei pentru afaceri externe a Adunării Naționale. Jules Moch a arătat că tratatul C.D.E. este în contrazicere cu pactele semnate la Moscova în 1944, la Ialta și Potsdam în 1945, Londra în 1947 și 1948 — care prevăd dezarmarea și demilitarizarea Germaniei. Vorbitorul a fost furtunos aplaudat cînd s-a ridicat împotriva presiunilor exercitate asupra Franței pentru a o determina să ratifice tratatul. El a arătat că ratificarea tratatului ar duce rapid la supremația Germaniei occidentale în cadrul C.D.E. și ar intensifica cursa înarmărilor și primejdia de război.

Jules Moch a declarat că comisia pentru afaceri externe a ajuns la concluzia că este necesar ca proiectul de lege cu privire la ratificarea tratatului C.D.E. să fie respins. În cadrul dezbaterilor ședinței de sîmbătă, au mai luat cuvîntul numeroși deputați.

După cum anunță agenția France Presse, grupul partizanilor C.D.E. în frunte cu Robert Schuman, Pinay, Reynaud, Yvon Delbos, fac eforturi pentru amînarea dezbaterilor, dată fiind atmosfera nefavorabilă ratificării din Adunare.

Dezbaterile continuă.

Comisia financiară a Adunării Naționale franceze a respins Tratatul armatei europene

PARIS 28 (Agerpres). — După cum anunță France Presse, comisia financiară a Adunării Naționale a respins cu 25 voturi contra 18 și o abținere tratatul armatei europene.

Comisia urmează să prezinte sîmbătă un raport care va declara că tratatul armatei europene constituie o amenințare pentru independența financiară a Franței.

Raportul subliniază de asemenea că comunitatea defensivă europeană ar avea un control direct asupra unei mari părți a bugetului Franței astfel încît se va pierde controlul asupra vieții economice a țării. Raportul calificà comunitatea defensivă europeană drept „dărîmătoare pentru economia națională".

Nota guvernului R. P. Polone adresată guvernului Franței

VARȘOVIA 28 (Agerpres). — Agenția P.A.P. anunță că la 25 august, ambasadorul Republicii Populare Polone în Franța, Stanislaw Gajewski, a remis secretarului de stat al afacerilor externe al Republicii Franceze, Guérin de Beaumont, următoarea notă în care se spune printre altele:

Guvernul Republicii Populare Polone s-a adresat în repetate rînduri puterilor și țărilor interesate vecine cu Germania, și în special Franței, subliniind marea primejdie care amenință pacea în cazul renașterii militarismului german. Astăzi se fac încercări de a reînvia militarismul german sub paravanul așa-zisei „comunități defensive europene". „Comunitatea defensivă europeană" duce în mod inevitabil la renașterea Wehrmachtului sub conducerea generalilor hitleriști, favorizînd întărirea elementelor celor mai agresive și imperialiste din Germania occidentală. Ea urmărește să facă din această țară o forță militară dominantă în Europa occidentală.

Nu este pentru nimeni un secret faptul că cercurile guvernante de la Bonn și forțele care le sprijină, caută să accelereze intrarea în vigoare a tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană", nicidecum în scopuri de apărare, ci numai pentru a trece cît mai repede posibil la realizarea planurilor de cucerire a Europei.

În aceste condiții, guvernele Poloniei și Franței trebuie să întreprindă acțiuni care să pună capăt acestei desfășurări primejdioase a evenimentelor și care să contribuie la întărirea securității ambelor popoare.

De aceea, în scopul întăririi securității Poloniei și Franței, precum și al securității colective în Europa, guvernul Republicii Populare Polone propune guvernului francez încheierea unui tratat de alianță și asistență mutuală precum și începerea de tratative amănunțite în această problemă în viitorul cel mai apropiat.

Încheierea unui tratat de alianță și asistență mutuală între Polonia și Franța ar constitui o contribuție la sistemul general european al securității colective, ale cărui principii au fost formulate în propunerea Guvernului U.R.S.S. din 10 februarie 1954, precum și în nota din 24 iulie 1954.

Făcînd aceste propuneri, guvernul Republicii Populare Polone consideră necesar să sublinieze că „comunitatea defensivă europeană" indiferent ce formă ar avea, ar duce la renașterea Wehrmachtului, la un control total al elementelor celor mai agresive, revanșarde și hitleriste asupra statului vest-german, asupra economiei, politicii, armatei și vieții sale publice.

În același timp, securitatea, pacea și independența fiecărei țări europene, indiferent de orînduirea ei, pot fi garantate prin tratatul general european cu privire la securitatea colectivă în Europa, propus de guvernul U.R.S.S. Tratatul cu privire la securitatea colectivă ar înlesni să se reglementeze problema germană și să se redea poporului german unitatea și suveranitatea pe baze și pașnice și democratice. Totodată, acest tratat ar da tuturor popoarelor un sentiment de încredere și siguranță și ar face cu putință concentrarea eforturilor asupra construcției pașnice.

Posibilitatea rezolvării problemelor internaționale importante prin înlăturarea treptată a greutăților în relațiile dintre state a fost confirmată la Geneva unde, în timp ce pe cîmpurile de luptă se vărsa sînge, a fost rezolvat un conflict politic și militar îndelungat și aducător de multe suferințe.

Reglementarea pașnică a problemei germane are o mare însemnătate atît pentru viața poporului polonez cît și a poporului francez. Nu este pentru nimeni un secret faptul că de hotărîrea Franței depinde acum în mare măsură alegerea căii juste pentru întărirea securității în Europa. Poziția Franței poate zădărnici refacerea Wehrmachtului revanșard atît în cadrul „comunității defensive europene" cît și sub orice altă formă.

Pronunțîndu-se asupra acestei probleme, Polonia, însuflețită de prietenia față de Franța și de preocuparea pentru securitatea celor două popoare ale noastre, amintește de tradiționalele legături culturale de veacuri dintre țările noastre, de frăția de arme a soldaților polonezi și francezi, de sîngele soldaților polonezi vărsat în luptele grele duse umăr la umăr cu francezii împotriva cotropitorilor germani în Franța în timpul primului război mondial și în 1939—1940, în timpul mișcării de rezistență din Franța în perioada celui de al doilea război mondial. În acest important moment istoric, Polonia amintește poporului frate francez soarta groaznică pe care o pregăteau celor două popoare ale noastre în timpul ultimului război, aceleași forțe cărora „comunitatea defensivă europeană" le-ar da posibilitatea să renască și să se întărească.

Istoria arată că securitatea, independența și importanța Franței ca mare putere corespund intereselor celor mai vitale ale Poloniei, la fel cum independența și dezvoltarea forțelor Poloniei corespund intereselor Franței.

Tocmai de aceea un rol deosebit poate să-l aibă tratatul de alianță și asistență mutuală care ar uni prin noi legături popoarele polonez și francez.

Guvernul Republicii Populare Polone propune ca în acest tratat cele două părți să-și asume obligațiile:

a) să nu participe la nici un fel de coaliții și să nu încheie nici un fel de acorduri care ar fi îndreptate împotriva uneia din părți;

b) să se consulte între ele ori de cîte ori față de una din părți se ivește o primejdie din partea forțelor revanșarde ale militarismului german;

c) să sprijine eforturile reciproce îndreptate spre consolidarea securității colective în Europa și spre reglementarea pașnică a problemei germane;

d) să acorde neîntîrziat ajutor și sprijin de orice fel celeilalte părți în cazul cînd va fi atacată de trupe germane;

e) să dezvolte colaborarea economică și culturală în scopul întăririi relațiilor de prietenie între cele două state;

f) să-și îndeplinească obligațiile care decurg din tratat în spiritul Chartei Națiunilor Unite.

Încheierea tratatului propus de guvernul Republicii Populare Polone, ar întări legăturile care unesc Franța și Polonia, ar întări securitatea Republicii Franceze și Poloniei, contribuind astfel la întărirea securității în întreaga Europă.

Scurte știri

● La 27 august au fost arestați în Germania occidentală Fritz Rische și Jupp Angenfort, membri ai secretariatului conducerii Partidului Comunist din Germania.

● După cum anunță agenția „France Presse" primul ministru lisînmanist Bion Ion Te, a acuzat Anglia că prin politica sa „leagă mîinile americanilor în afacerile mondiale". El s-a plîns de faptul că „defetismul a cuprins întreaga lume liberă" fapt care a declarat el, „mă împinge la disperare".

● La 23 august a părăsit Moscova plecînd spre Reykjavik (Islanda) un grup de artiști sovietici.

● Presa berlineză anunță încetarea din viață a cunoscutului om de știință german Johannes Stroux, vicepreședinte al Academiei germane de Științe din Berlin, laureat al Premiului Național.

● La 27 august, delegația sovietică de tineret care se află în Anglia în urma invitației „Asociației prietenilor" (quakerilor) a organizat la Londra o conferință de presă. După cum se arată în declarație, membrii delegației își exprimă convingerea că „vizita lor va contribui la întărirea prieteniei dintre tineretul sovietic și englez".

Impresiile unor străini despre țara noastră

Înainte de a părăsi țara, dr. Jean Pierre May, electroradiolog al spitalelor din Paris, membru în Consiliul Mondial al Păcii, membru în conducerea mișcării pentru pace din Franța, Louis Vautier, consilier general al Departamentului Seine, membru în conducerea mișcării pentru pace din Franța, secretar al Consiliului Păcii din Paris și din departamentul Seine, Leon Mulatier, președintele Consiliului Păcii din departamentul Dordogne, președintele comitetului de luptă împotriva „comunității defensive europene", oaspeți ai țării noastre în cadrul „vacanțelor păcii", au avut o convorbire cu un redactor al Agenției Romîne de presă „AGERPRES".

Cu acest prilej oaspeții francezi și-au împărtășit impresiile lor despre țara noastră.

„Trebuie să mărturisesc că am venit cu multă plăcere în Romînia unde am mai fost și în anul 1937 — a spus Leon Mulatier. În acești ani, Bucureștiul a suferit transformări radicale. Aceste transformări se vădesc în noile construcții și mai ales în noile cartiere muncitorești care au devenit adevărate cartiere moderne, cu construcții în care nu lipsește nimic.

Transformările ce au avut loc în Romînia apar și mai evidente pe măsură ce cunoști mai bine viața de astăzi a țării. Se constată că a fost înfăptuită o adevărată revoluție.

Țara agricolă de odinioară dispune acum de o industrie în plină dezvoltare. Nu trebuie să stai prea multă vreme aici pentru a-ți da seama că standardul de viață al populației a fost în mod considerabil îmbunătățit față de anul 1937. Orașele, satele și cîmpiile au luat un alt aspect. Țara a atins un grad de prosperitate pe care nu-l puteai bănui posibil de înfăptuit atît de repede. Pretutindeni, poți vedea muncitori și țărani cu fețe pline de voie bună, un popor cu adevărat liber.

Părăsesc frumoasa dvs. țară cu convingerea că voi putea constata cu prilejul altor vizite noi și mari progrese care desigur vor fi realizate.

Jean Pierre May a spus: „Am putut constata că la dvs. în Romînia se înfăptuiesc mari transformări, se construiește ceva grandios. Este indiscutabil faptul că în Romînia construcția vieții noi este strîns legată de lupta pentru pace. Venind aici, am putut înțelege mult mai bine marea forță a mișcării pentru pace din această țară. Poporul romîn iubește pacea și dorește să trăiască în bună înțelegere cu toate popoarele lumii".

„Am avut cinstea să asist la demonstrația ce a avut loc cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei dvs. — a spus Louis Vautier. Am fost impresionat profund de nesfîrșitele coloane de bărbați, femei, tineri sau bătrîni, de muncitori care au defilat cu camioane, tractoare și mașini agricole, de țăranii care demonstrau arătînd roadele muncii lor. Toate acestea arată voința unui întreg popor de a munci, de a face totul pentru a făuri bunăstarea fiecăruia dintre ei. A fost o adevărată demonstrație de forță pașnică și de dorință de a lupta pentru menținerea păcii".

Oaspeții francezi au vorbit apoi despre activitatea mișcării pentru pace din Franța și despre lupta poporului francez împotriva „comunității defensive europene".

(Agerpres)

Campionatele europene de atletism

BERNA 28 (Agerpres).— Cea de a patra zi a campionatelor europene de atletism a fost favorizată de un timp frumos. Spectatorii, mai numeroși ca în zilele precedente, au avut prilejul să asiste la o serie de probe dîrz disputate. Lupta pentru primele locuri a fost foarte strînsă. Tînăra reprezentantă a țării noastre, Iolanda Balaș a obținut un rezultat remarcabil reușind să se claseze pe locul doi cu o săritură de 1,65 m.

În proba de 80 m. garduri atleta sovietică Golubniciaia a repurtat o victorie strălucită, cîștigînd titlul de campioană a Europei în timpul de 11". Acest rezultat corectează recordul campionatelor care fusese stabilit în 1950 de atleta olandeză Blankers Koen în 11"1/10.

Succese deosebite au repurtat ieri atleții din R.P. Ungară care au cîștigat 3 medalii de aur. În cursa de 800 m. plat Szentgaly a produs o mare surpriză învingînd pe belgienii De Muynck și Moens și pe norvegianul Boysen care erau dați ca mari favoriți.

Atletul maghiar Foeldessy s-a clasat pe locul întîi în proba de săritură în lungime cu o performanță de 7,51 m. Al doilea a fost polonezul Iwanski cu 7,46 m.

După o cursă aprig disputată maghiarul Rosznyoi a cîștigat titlul de campion al Europei în proba de 3000 m. obstacole cu timpul de 8'49"6/10.

Ieri s-au desfășurat seriile probei de 200 m. plat bărbați. În seria cîștigată de Ignatiev (U.R.S.S.) în 21"5/10, locul doi a fost ocupat de atletul romîn Ilarie Măgdaș 21"9/10.

Pentru finalele probei de 400 m. garduri s-au calificat Julin (U.R.S.S.) 51"6/10, Lituev (U.R.S.S.) 52"3/10, Lippay (R.P. Ungară) 52"6/10, Shaw (Anglia) 52"5/10, Cury (Franța) 51"7/10, Mildh (Finlanda) 51"8/10.

În calificările probei de aruncare a ciocanului cel mai bun rezultat l-a obținut atletul maghiar Csermak. Atletul romîn Dumitru Constantin s-a calificat pentru finală cu o aruncare de 54,29 m.

Astăzi campionatele iau sfîrșit.

Știri sportive

Sîmbătă, la ștrandul Tineretului din Capitală a continuat desfășurarea finalelor campionatului de înot și sărituri al R.P.R.

Sportivii de la C.C.A. dovedindu-se bine pregătiți au reușit să cîștige 5 probe din cele 9 care s-au disputat în ziua a doua a concursului.

★

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite:

La 27 august, pe stadionul „Dinamo" din Moscova s-a desfășurat întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele selecționate ale orașelor Moscova și Varșovia.

Meciul s-a terminat cu rezultatul de 2—0 (2—0) în favoarea fotbaliștilor polonezi. Ei și-au luat revanșa pentru înfrîngerea suferită în primul meci, care a avut loc la 18 august. Scorul a fost atunci de 3—1 pentru echipa Moscovei.

Cronica evenimentelor internaționale

Eliberarea Taivanului — un drept suveran al poporului chinez

Pe un teritoriu imens al Asiei, poporul de 600.000.000 al Chinei populare eliberat din lanțurile robiei imperialiste muncește și luptă cu însuflețire pentru înflorirea patriei, pentru asigurarea păcii în Extremul Orient și în întreaga lume.

Imperialiștii americani care nu se pot împăca însă cu gîndul victoriei istorice dobîndite de poporul chinez, cu succesele uriașe obținute de acesta, uneltesc în fel și chip împotriva R. P. Chineze. Iată de ce cercurile reacționare din S.U.A. au luat sub ocrotirea lor bandele gomindaniste izgonite din China continentală de Armata Populară de Eliberare și cuibărite în Taivan. Profitînd de dependența totală a clicii ciancaișiste față de Pentagon, S.U.A. au acaparat Taivanul transformîndu-l într-o colonie americană precum și într-o principală bază militară de atac împotriva R. P. Chineze.

În același timp lacheii americani din Taivan nu pierd o ocazie pentru a se face ecoul strigătelor războinice ale diplomaților americani.

În Organizația Națiunilor Unite, guvernul S.U.A. impune cu forța pe reprezentanții grupului trădător al lui Cian Cai-și drept așa ziși reprezentanți ai Chinei.

Imperialiștii americani nu precupețesc nimic pentru a face din Taivan punctul de pornire al unui incendiu. Potrivit relatării revistei „Saturday Evening Post", 70 de aerodromuri situate la o depărtare de 150 mile de R. P. Chineză împînzesc Taivanul.

După încetarea focului în Indochina, cercurile agresive din S.U.A., în străduința lor de a crea încordare în Extremul Orient și-au intensificat uneltirile lor războinice. Gomindaniștii sînt tot mai bine și mai mult înarmați de S.U.A. Lor le vor fi predate stocuri de echipament militar în valoare de 80 milioane dolari care inițial fuseseră destinate Indochinei.

Recent au avut loc concomitent la Washington și Taipeh tratative între cercurile agresive din S.U.A. și clica ciancaișistă cu privire la încheierea așa numitului tratat bilateral de securitate mutuală. Totodată, diplomații americani încearcă să înjghebeze așa numita uniune defensivă din Asia de nord-est formată din reacționarii japonezi, clica lui Li Sin Man și clica lui Cian Cai-și.

În ultimele 6 săptămîni faliții gomindaniști au acaparat hoțește 16 vase de pescari în largul litoralului provinciei Futzian.

Desfășurarea evenimentelor arată în mod limpede că continuînd să ocupe Taivanul, cercurile agresive din S.U.A. violează integritatea și suveranitatea națională a R. P. Chineze, sporesc primejdia unui nou război în Extremul Orient.

De aproape 1500 de ani insula Taivan face parte din China. Majoritatea populației insulei este formată din chinezi, care au emigrat aici din provinciile răsăritene ale Chinei. „Oamenii cu judecată sănătoasă, a spus în 1950 în Consiliul de Securitate al O.N.U. trimisul R. P. Chineze, U Siu-țiuan, știu că Taivanul este parte integrantă a teritoriului chinez. Chinezii au fost în Taivan încă cu mult înainte de a fi descoperit Cristofor Columb America".

Recenta declarație comună a partidelor democratice și organizațiilor populare cu privire la eliberarea Taivanului subliniază că Taivanul este o parte integrantă a teritoriului chinez și eliberarea lui este o sarcină istorică de onoare a poporului chinez. „Poporul chinez este ferm hotărît să elibereze Taivanul — se spune în declarația comună... Eliberarea Taivanului și lichidarea bandei trădătoare a lui Cian Cai-și înseamnă înfăptuirea suveranității Chinei".

Masele de sute de milioane de oameni din China populară sprijină cu căldură declarația comună a partidelor democratice și organizațiilor populare cu privire la eliberarea Taivanului. Ele urmăresc cu vigilență uneltirile imperialiștilor americani și ale odioasei clici ciancaișiste.

Hotărîrea poporului chinez de a desăvîrși lupta de eliberare națională a scos recent din sărite pe secretarul de stat al S.U.A., Dulles. În cadrul unei conferințe de presă, Dulles a afirmat fățiș că guvernul S.U.A. „a dat directive flotei americane să apere insula Formoza (Taivan)... Insulele din apropiere deținute de naționaliști — a declarat Dulles — fac parte de asemenea din dispozitivul de apărare al Formozei".

Aceste ieșiri războinice ale lui Dulles dezvăluie intenția S.U.A. de a recurge la forță pentru a-și menține dominația în insulele ocupate de venala clică gomindanistă și de a extinde agresiunea asupra teritoriului chinez.

Niciun fel de uneltiri ale dușmanilor păcii nu vor putea împiedeca însă poporul chinez care dispune de uriașe forțe să ia măsurile necesare pentru asigurarea suveranității și integrității teritoriale a Chinei. „Eliberarea Taivanului — a spus premierul Ciu En-lai, la ședința lărgită a Consiliului Guvernamental Popular Central, constituie o sarcină istorică de onoare a poporului chinez. Numai eliberînd Taivanul de sub dominația grupului trădător al lui Cian Cai-și, numai îndeplinind această sarcină de onoare, vom realiza unificarea deplină a marii noastre patrii și vom obține victoria deplină în măreața cauză a eliberării poporului chinez, vom întări și mai mult pacea și securitatea în Asia și în întreaga lume".

Pentru întărirea colaborării internaționale studențești

La Moscova, în clădirea Universității de Stat „M. V. Lomonosov" — măreţul Palat al Științei — s-au desfășurat lucrările celei de a IX-a sesiuni a Consiliului U.I.S. La sesiune au participat 250 de delegați și observatori reprezentînd studenții din 70 de țări. Merită să fie subliniată participarea reprezentanților unor organizații studențești care nu fac parte din U.I.S. precum și a reprezentanților unei serii de uniuni internaționale studențești ca Organizația internațională pentru ajutorarea studenților ș.a. Dezbaterile sesiunii au fost deosebit de rodnice. Ele au prilejuit un larg schimb de păreri în diferitele probleme care interesează studențimea. Principala problemă dezbătută la sesiune a fost aceea a lărgirii colaborării internaționale studențești. Succesul conferinței de la Geneva, slăbirea încordării internaționale, au sporit și mai mult necesitatea stabilirii și extinderii legăturilor de prietenie și colaborare între cele mai diferite organizații studențești. Această necesitate arzătoare o înțeleg mereu mai bine studenții de pretutindeni.

Dorind să ajute organizațiile nemembre, U.I.S. a introdus calitatea de membru asociat al Uniunii. Această nouă categorie de membru contribuie la întărirea colaborării internaționale studențești deoarece permite organizațiilor care nu fac parte din U.I.S. să ia parte la activitatea ei pe baza unui acord special. Participanții la actuala sesiune a Consiliului U.I.S. au examinat, dezbătut și aprobat astfel de acorduri încheiate de U.I.S. cu Uniunea studenților din Scoția, Uniunea națională a studenților din Marea Britanie. Țara Galilor și Irlanda de nord, Uniunea studenților din Israel, Uniunea națională a studenților din Africa de Sud. Noii membri asociați ai U.I.S. reprezintă peste 100.000 de studenți. Consiliul a discutat și aprobat de asemenea acordul U.I.S. cu Uniunea școlilor superioare din Franța, privitor la colaborarea în viitorul an școlar. Discuțiile animate care s-au purtat în problema extinderii legăturilor internaționale studențești au permis să se stabilească un vast program de acțiune privind întărirea colaborării între studenții din diferite țări ale lumii. În anul 1955 se proiectează organizarea unei serii de noi întîlniri internaționale printre care conferința studenților de la institutele de cinematografie. Se vor organiza de asemenea conferințe internaționale ale studenților de la institutele și facultățile tehnice și de la institutele pedagogice. Un eveniment important pe drumul colaborării internaționale studențești va fi cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților care va avea loc la Varșovia. Se vor organiza numeroase călătorii de studii și se va lărgi continuu schimbul de delegații sportive studențești. Elaborarea acestui vast program de acțiune arată că în ciuda divergențelor în unele probleme, în ciuda diferitelor păreri se poate găsi o bază pentru întărirea unității studențești și extinderea legăturilor prietenești dintre studenți.

Tineretul studios de pretutindeni se convinge că U.I.S. face totul pentru ca studenții din diferite țări și de concepții diferite să se poată întîlni spre a discuta și a se înțelege asupra celor ce au de făcut în rezolvarea problemelor care-i frămîntă. Lucrările sesiunii de la Moscova a Consiliului U.I.S. au constituit în întregul lor o asemenea minunată posibilitate de a discuta fructuos chestiuni dintre cele mai arzătoare ale vieții studențești internaționale. În afară de problemele legate de întărirea unității și colaborării studenților din întreaga lume un loc important în dezbaterile sesiunii Consiliului U.I.S. l-au ocupat problemele economice ale studenților și chestiunile privind democratizarea învățămîntului.

Largul schimb de păreri, propunerile concrete făcute de participanți atît în comisiile speciale cît și în ședințele plenare, au dus la găsirea celor mai bune căi și mijloace de luptă pentru îmbunătățirea condițiilor materiale de învățămînt ale studențimii, pentru democratizarea învățămîntului, pentru sprijinirea și ajutorarea studenților din țările coloniale și dependente în eforturile lor îndreptate spre instaurarea unui sistem de învățămînt pe deplin democrat, spre menținerea și dezvoltarea propriei lor culturi naționale.

Dezbătînd problemele cele mai arzătoare ale studențimii, participanții la sesiunea Consiliului U.I.S. au subliniat în cuvîntările lor că sarcina principală a mișcării studențești internaționale este preîntîmpinarea unui nou război. Ca un fir roșu a trecut prin dezbaterile sesiunii ideea că dacă studenții vor să-și facă datoria față de societate ei nu pot rămîne indiferenți față de problemele apărării păcii, nu pot să nu țină seama de primejdia care amenință omenirea, primejdia unui nou război mondial. Cu aplauze puternice au salutat participanții cuvintele lui Jiri Pelikan secretarul general al U.I.S.: „Noi nu vrem ca cunoștințele pe care încercăm să le punem în slujba omenirii să se spulbere într-un nor de praf radioactiv".

În ședința de încheiere a sesiunii au fost discutate și aprobate rezoluții cuprinzînd concluzii și hotărîri importante. O mare parte a rezoluțiilor se referă la sarcinile pe care le va avea de rezolvat U.I.S. În rezoluția principală, cea cu privire la sarcinile întăririi continue a colaborării internaționale studențești, Consiliul și-a exprimat convingerea că înfăptuirea integrală a programului U.I.S. și politica sa generală față de studenți asigură baza pentru satisfacerea sub toate aspectele a nevoilor și intereselor studenților. Consiliul a chemat toate organizațiile studențești să discute lucrările sesiunii și atitudinea lor față de U.I.S. în scopul lărgirii colaborării studențești internaționale, colaborare care va fi o contribuție a studenților la cauza păcii și prieteniei între popoare.

Sesiunea de la Moscova a Consiliului U. I. S. se înscrie ca un eveniment de mare însemnătate în viața mișcării mondiale studențești. Hotărîrile acestei sesiuni, largul schimb de opinii și păreri efectuat în timpul discuțiilor vor duce desigur la întărirea colaborării internaționale studențești, la lărgirea frontului de luptă al tineretului studios din întreaga lume pentru pace și prietenie.

D. MIHAIL
EM. RUCAR

„Scînteia tineretului"
Pag. 4-a 29 august 1954

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00. Secția scrisori Tel. Nr. 7.60.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 6.35.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii